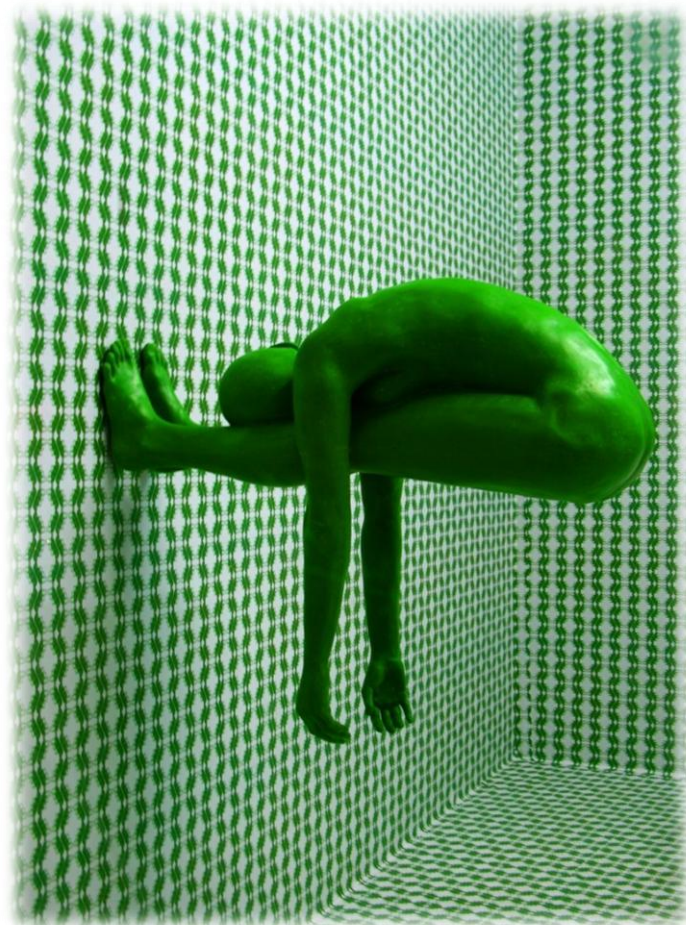

Δημήτρης Φούτσιας

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΑΤΑΚΟΥΤΕΛΑ

2018

Ο Δημήτρης Φούτσιας γεννήθηκε στην Αθήνα όπου ζει και εργάζεται μέχρι σήμερα ως σκηνοθέτης, ηθοποιός και παράλληλα στον χώρο του Web Design. Ανήκει στη νέα γενιά συγγραφέων που φοίτησε στο 1ο στούντιο συγγραφής του Εθνικού θεάτρου. Επίσης έχει επιλεχθεί και παρακολουθήσει τα εργαστήρια συγγραφής (Θεατρικής Γραφής – Μυθιστορήματος) του Ελληνικού Κέντρου Σπουδών του Χάρβαρντ, στο Ναύπλιο. Θεατρικά Έργα του έχουν παρουσιαστεί, είτε σε μορφή αναλογίου, είτε ως ολοκληρωμένες παραστάσεις, (Ριγκολιός, το Ταξίδι μιας Ρίγας – Patroclus' Anatomy) σε διάφορες θεατρικές σκηνές της Αθήνας, (Επί Κολωνό, Παραμυθίας, Εμπρός, Σφενδόνη, Bios Main, 14η ημέρα, κ.α.). Τον Ιούνιο του 2019 το θεατρικό του έργο «Meatball» διακρίθηκε στο εργαστήριο νέων θεατρικών συγγραφέων (ΕΝΘΕΣΥ) και παρουσιάστηκε στην κεντρική σκηνή του Ιδρύματος Μ. Κακογιάννη.

Το Θεατρικό έργο «Ο Ουρανός Κατακούτελα» του Δημήτρη Φούτσια διατίθεται ελεύθερα για ανάγνωση και αναπαραγωγή για μη εμπορική χρήση υπό τον όρο της αναφοράς του ονόματος του συγγραφέως. Για κάθε μεταποίηση, άμεση ή έμμεση κερδοσκοπική ή μη κερδοσκοπική χρήση, απαιτείται συναίνεση του συγγραφέως.

Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση– Όχι Παράγωγα Έργα 4.0

©ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΟΥΤΣΙΑΣ 2018 - DFOUTS@GMAIL.COM

Εικόνα εξώφυλλου: <https://www.pexels.com/photo/abstract-art-artistic-bend-206064/>

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Κάπου στο μέλλον σε ένα ιατρικό εργαστήριο γίνεται ένα επαναστατικό πείραμα, όπου η επιτυχία του θα είναι σταθμός για την μακροβιότητα του ανθρώπου. Ο Καθηγητής και η βοηθός του περιμένουν με ανυπομονησία τους τρεις υποψήφιους, οι οποίοι καταφθάνουν στην αίθουσα υποδοχής. Τι πρόκειται να τους συμβεί και πόσο ανώδυνο είναι τελικά αυτό το πείραμα; Εκείνη την ημέρα όμως είναι και το μνημόσυνο των 20 χρόνων από τότε που ένας πιλότος έριξε το αεροπλάνο που κυβερνούσε στις Άλπεις, σκορπώντας τον θάνατο σε αυτόν και στους επιβάτες. Πόσο αυτό το γεγονός σχετίζεται με το πείραμα και μήπως ήρθε η ώρα να πάρουμε κάποιες απαντήσεις για το τι τον ώθησε να το κάνει; Μια κωμικοτραγική σάτιρα που προσπαθεί να επανεξετάσει θεμελιώδη υπαρξιακά ερωτήματα και να σκανάρει δεξιοτεχνικά το ανθρώπινο είδος και το προς τα πού βαδίζει.

Κάποιοι εξυψώνονται από την αμαρτία, ενώ κάποιοι ξεπέφτουν από την αρετή.

Γουίλιαμ Σαίξπηρ, Άγγλος δραματουργός.

~~~~~

Μόνο ο άνθρωπος που έχει γνωρίσει φως και σκοτάδι, πόλεμο και ειρήνη, κορυφή και πτώση, μόνο αυτός ο άνθρωπος έχει γνωρίσει πραγματικά τη ζωή.

Στέφαν Τσβάιχ, Αυστριακός συγγραφέας.

ΠΡΟΣΩΠΑ:

Δόκτωρ Γούλφανγκ Κράους: 55 χρονών (Μοιάζει με 35)

Ολεάννα Έντελ (Βοηθός) - Κάθριν (Αρραβωνιαστικιά), Μητέρα (Του Νιούμιτς), Ντάρια (Ερωμένη) : 31 χρονών

Όλαφ Μπράουν - Αντρέας Νιούμιτς: 28 χρονών

Πήτερ - Αντρέας Νιούμιτς: 28 χρονών

Τζούλιαν Στράους - Αντρέας Νιούμιτς: 28 χρονών

Ουλρίκε (Φωνή)

1.

Εργαστήριο ερευνών. Αριστερά υπάρχουν τρία κρεβάτια εξέτασης ασθενών. Κεντρικά προς δεξιά είναι τοποθετημένες κάποιες επιφάνειες διάφανες, σαν ολογράμματα, που μοιάζουν με οθόνες υπολογιστών. Δεξιά είναι εντοιχισμένοι κάτι ψυκτικοί θάλαμοι σαν νεκροτομείου. Πίσω ένας σκούρος γκρι τοίχος. Η βοηθός, δεσποινίς Ολεάννα Έντελ, πατάει διάφορες σελίδες και κουμπιά στην οθόνη ολογράμματος. Σε αυτή την οθόνη απεικονίζονται διάφορες ειδήσεις. Ταυτοχρόνως ακούμε τη δημοσιογράφο να απαγγέλει τις ημερήσιες ειδήσεις, του 2035.

«Παγκόσμια έκκληση απεύθυνε ο πρόεδρος της Βόρειας Κορέας, μετά τη βράβευσή του με το Νόμπελ Ειρήνης. “Σας παρακαλώ θερμά να μην αναπνέουμε απερίσκεπτα. Ας σκεφτούμε κάθε ανάσα που σπαταλούμε απερίσκεπτα αν θέλουμε το καλό του πλανήτη. Αν ενδιαφέρεσαι πραγματικά γίνε εσύ το δέντρο που θέλεις να αναπνεύσεις.”». Η Ολεάννα φέρνει στο προσκήνιο μια άλλη είδηση που της τραβάει την προσοχή και αυξάνει την ένταση.

«Στεφάνια κατέθεσαν οι ενήλικοι πια συμμαθητές, των παιδιών που χάθηκαν στη μοιραία πτήση του αεροσκάφους Airbus 237, το οποίο ο πιλότος Αντρέα Νιούμιτς έριξε στις γαλλικές Άλπεις. Η επιμνημόσυνη δέηση για τα είκοσι χρόνια που πέρασαν από το τραγικό συμβάν, πραγματοποιήθηκε σε κλίμα συγκίνησης με παρουσία των οικογενειών των θυμάτων, ενώ δυσάρεστη έκπληξη υπήρξε η προσέλευση των γονιών του πιλότου, η οποία προκάλεσε μεγάλη αναστάτωση στους παρευρισκόμενους.

Οποιαδήποτε δήλωση από μεριά τους κατέστη αδύνατη μιας και αποχώρησαν λίγο πριν το τέλος της τελετής». Στη συνέχεια μια άλλη σελίδα, της τραβάει πάλι την προσοχή και την τοποθετεί στο προσκήνιο.

«Λείζερ ολικής επαναφοράς σώματος για να γίνετε πάλι δεκαεννιά χρονών μόνο με 25 κόινς τον μήνα. Αναζωογονηθείτε και δείτε το σώμα σας πάλι σφριγηλό χωρίς να κάνετε ούτε μια κίνηση. Η επαναστατική μέθοδος σας δίνει πίσω τη μισή ζωή σας και σας κάνει...» Πιάνει το δέρμα κάτω από το πιγούνι της και το ψηλαφίζει για να διαπιστώσει την ελαστικότητά του. Ο Δόκτωρ Κράους, εκείνη τη στιγμή, μπαίνει από μια πόρτα πίσω στον τοίχο που δεν υπήρχε πριν και καταλαβαίνουμε ότι από πίσω υπάρχει ένα άλλο δωμάτιο. Φοράει μια λευκή ρόμπα γιατρού είναι γοητευτικός, μοιάζει αρκετά νέος με λίγο γκρίζους κροτάφους, αν και είναι πολύ μεγαλύτερος πραγματικά. Με το που τον αντιλαμβάνεται η Ολεάννα, πατάει ένα κουμπί στην οθόνη και το περιεχόμενό της αντικαθίσταται με μια επιφάνεια εργασίας.

Ολεάννα (Σαν να μην τον έχει καταλάβει): Όλαφ ετών 28, επάγγελμα κειμενογράφος...

Δρ. Κράους (Η πόρτα πίσω του γίνεται πάλι τοίχος): Όλα εντάξει εδώ;

Ολεάννα: Μάλιστα Δρ. Κράους, ρίχνω μια τελευταία ματιά στα βιογραφικά των υποψήφιων και στα τεστ δυνατοτήτων που περάσανε... Εκεί πίσω;

Δρ. Κράους: Όλα εντάξει. Πιο ρετρό δεν γίνεται.

Ολεάννα: Πιστεύετε ότι θα τον βοηθήσει το συγκεκριμένο περιβάλλον;

Δρ. Κράους: Κοιτάξτε δεσποινίς Έντελ, είναι απαραίτητο οι αισθήσεις του να αντιλαμβάνονται κάτι οικείο. Όλα πρέπει να θυμίζουν εκείνη την εποχή... Η μουσική εντάξει;

Η Ολεάννα πατάει ένα κουμπί. Στην οθόνη ολογράμματος παρουσιάζεται μια τραγουδίστρια, τραγουδώντας μια παλιά της επιτυχία.

Δρ. Κράους: Όχι, όχι αυτή είναι από το '80, θα τον μπερδέψει... Μέχρι και φέτος έβγαλε νέα τραγούδια.

Ολεάννα: Τι να κάνουμε, βλέπετε η εξέλιξη των βλαστοκύτταρων. Όλοι πια θέλουν να δείχνουν τριάντα χρονών.

Δρ. Κράους (Βήχει τάχα μου ενοχλημένος).

Ολεάννα (Διορθώνει το λάθος της): Βέβαια λογικό είναι, αφού έχει μεγαλώσει κατά πολύ το προσδόκιμο ζωής...

Δρ. Κράους (Δικαιολογείται): Οι εκτυπωτές οργάνων φταίνε...

Ολεάννα: ...Φυσικό είναι να χρησιμοποιούμε την τεχνολογία ως προς όφελός μας.

Δρ. Κράους: ...Τώρα ο καθένας μπορεί να έχει καινούριο συκώτι, πνεύμονα, νεφρό, ακόμη και καρδιά!

Ολεάννα: Μα αυτό είναι τόσο ευχάριστο.

Δρ. Κράους: Να δούμε πόσο πληθυσμό θα αντέξει ακόμα ο πλανήτης μας Δεσποινίς Έντελ.

Ολεάννα: Το ότι έχουμε βρει όπλα να αντιστεκόμαστε στον θάνατο, εμένα μου δίνει μεγάλη δύναμη να συνεχίσω να ερευνώ.

Δρ. Κράους: Γιατί είστε ακόμη νεαρή δεσποινίς Έντελ και ιδεαλίστρια.

Ολεάννα (Με πάθος): Έχει βρεθεί το αντίδοτο σε τόσες αρρώστιες και ειδικά με τους εκτυπωτές που επιτρέπουν την άμεση μεταμόσχευση οργάνων χωρίς να χρειάζονται να βρεθούν δότες.

Δρ. Κράους (Με περηφάνια): Εγκέφαλο όμως δεν έχουν μπορέσει να αντιγράψουν... Όχι ακόμα τουλάχιστον.

Ολεάννα: Έχετε δίκιο. Έχουν αποτύχει όλες οι προσπάθειες μέχρι τώρα για μεταμόσχευση εγκεφάλου. Η τελευταία στην Κίνα με την Δρ. Κίου ήταν παταγώδης αποτυ...

Δρ Κράους: Ναι γιατί ο εγκέφαλος είναι το πιο περίπλοκο όργανο και έχουμε αποκωδικοποιήσει πολύ λίγα για αυτόν. Δεν καταλαβαίνουν ότι δεν μπορείς έτσι απλώς να βάλεις έναν εγκέφαλο σε ένα ξένο σώμα. Το προσεγγίζουν τόσα χρόνια, από τελείως λανθασμένη οπτική. Βλέπουν μονάχα το δέντρο.

Ολεάννα: Και πιο είναι το δάσος Δρ. Κράους;

Δρ. Κράους: Η μέθοδος για την οποία σας εκπαίδευσα ασφαλώς, δεσποινίς Έντελ... Δεν χρειάζεται καμιά μεταμόσχευση που μπορεί να είναι επώδυνη και επιζήμια για τα ζωτικά κύτταρα του

εγκεφάλου, όταν η τεχνολογία μας δίνει άμεσες λύσεις. Όταν ο ίδιος ο εγκέφαλος μπορεί να ψηφιοποιηθεί, να ενσαρκωθεί σε ένα τσιπάκι και στη συνέχεια να ενσωματωθεί σε άλλο σώμα για να αντικαταστήσει οποιονδήποτε ανθρώπινο εγκέφαλο. Δεν είναι ρηξικέλευθο; Δεν είναι υπεράνθρωπο; Δεν είναι μνημειώδες;

Ολεάννα: Ομολογώ όταν μου πρωτομιλήσατε για τη διατριβή σας, νόμιζα ότι για κάποιον λόγο αστειευόσασταν μαζί μου και ότι ...

Δρ. Κράους (Τη διακόπτει): Δεσποινίς Έντελ δεν έχουμε χρόνο για φλυαρίες. Βρείτε σας παρακαλώ κάτι σε μουσική που να είναι πιο συμβολικό της εποχής του.

Ολεάννα: Αμέσως Δρ. Κράους.

Η Ολεάννα πατάει ένα κουμπί και εμφανίζεται η τραγουδίστρια "Αντέλ".

Δρ. Κράους : Κάτι μου θυμίζει αυτή.

Ολεάννα: Λέγεται Αντέλ και ήταν αγγλίδα ποπ τραγουδίστρια της δεκαετίας του 2010. Ξέρετε, τραγούδια για χωρισμούς, ανεκπλήρωτους έρωτες και...

Δρ. Κράους : Όχι, θέλουμε κάτι πιο...

Ολεάννα: Σημειώθηκαν πολλές αυτοκτονίες ύστερα από το άκουσμα των τραγουδιών της.

Δρ. Κράους: Νομίζω τότε πως αυτή είναι μια πολύ καλή επιλογή... Από μυρωδιές όλα εντάξει;

Ολεάννα: Θα ελευθερωθούν στον αέρα διάφορες αγαπημένες του μυρωδιές, που θα εξιτάρουν αμέσως τους οσφρητικούς του κάλυκες... Αγαπημένα του γεύματα, που έφτιαχνε κυρίως η μητέρα του, το άρωμά του, τα ρούχα της αρραβωνιαστικιάς του, μέχρι, χμ... (Κομπιάζει λίγο).

Δρ. Κράους: Παρακαλώ...

Ολεάννα: Ξέρετε... Αυτές που αναδύονται κατά τη διάρκεια της σεξουαλικής πράξης.

Δρ. Κράους : Γίνετε πιο συγκεκριμένη σας παρακαλώ. (Την κοιτάζει).

Ολεάννα: Ε, έκκριμα εφίδρωσης, έκκριμα των μικρών και μεγάλων σιελογόνων αδένων και... (Κοκκινίζει) Εκκρίματα του προστάτη και των βολβουρηθρικών αδένων.

Δρ. Κράους (Την κοιτάζει έντονα στα μάτια): Ιδρώτας, σάλιο και σπέρμα δηλαδή.

Στιγμή αμηχανίας. Εκείνη σκύβει το κεφάλι. Εκείνος σπάει την αμηχανία αμέσως, φεύγει προς τα πίσω και αρχίζει να πατάει νευρικά φωτεινές σημάνσεις στην οθόνη ολογράμματος.

Δρ. Κράους : Μυρωδιά νεότητας;

Ολεάννα: Επιλέχθηκε.

Δρ. Κράους : Μέσης ηλικίας;

Ολεάννα: Ενσωματώθηκε.

Δρ. Κράους : Ναι, ναι νομίζω πως όλα είναι εντάξει, εξάλλου αυτές είναι αρμοδιότητες που θα εκτελέσω εγώ.

Ολεάννα: Πιστεύετε θα βοηθήσουν όλα αυτά;

Δρ. Κράους : Το οικείο πάντα βοηθάει. Το οικείο δίνει στην ψυχή φτερά. Όχι ότι υπάρχει ψυχή... (Γελάει. Το κόβει απότομα). Δεν θέλουμε να έχουμε κανένα απρόοπτο νευρολογικό σοκ.

Ολεάννα: Πιστεύετε Δόκτορα ότι μπορεί να συμβεί κάτι τέτοιο;

Δρ. Κράους: Όπως ξέρετε είναι η πρώτη φορά που θα επιχειρηθεί η συγκεκριμένη... Χμ επέμβαση, γιατί μέχρι τώρα ήμασταν σε...

Ολεάννα: Πειραματικό στάδιο.

Δρ. Κράους: Οπότε δεν νομίζετε αγαπητή μου πως χρειάζεται να πάρουμε κάθε μέτρο προφύλαξης που υφίσταται δυνατόν;

Ολεάννα: Αναμφιβόλως! (Μικρή παύση). Τους συνάδελφούς σας πότε τους περιμένουμε;

Δρ. Κράους : Δεν θα έρθει κανείς τους.

Ολεάννα: Μα εγώ η ίδια έστειλα τις ολογραμματικές προσκλήσεις τους... Είναι επικίνδυνο, δεν γίνεται χωρίς την επίβλεψη τους... Εξάλλου για τη χρηματοδότησή μας χρειάζεται η έγκρισή τους και έχουμε ανάγκη την επιστημονική τους παρατήρηση, τη βοήθειά τους όσο αφορά τις επιμέρους διαδικασίες της ψηφιοποίησης των νευρώνων και την ηλεκτρο... (Όσο ώρα αυτή μιλάει αγχωμένη αυτός την αφήνει επίτηδες και χαμογελάει καθώς την επεξεργάζεται).

Δρ. Κράους: Χε, μην ανησυχείτε αγαπητή μου. Το δωμάτιο είναι συνδεδεμένο με κάμερες (δείχνει). Όλοι οι επιστήμονες που συμμετέχουν στην έρευνα θα είναι πιστοί στον ραντεβού μας, πάντα σε άμεση επαφή μαζί μας για ό,τι χρειαστεί με τηλεδιάσκεψη. (Της τείνει το δείκτη σαν να της λέει περίμενε και πατάει κάτι στο ρολόι του). Καλημέρα Δόκτωρ Λύντον ξυπνήσατε; Ας είστε στο αεροντούζ, με συγχωρείτε. Α, δεν σας ενοχλώ. Ωραία. (Κάνει λίγο πίσω να μιλήσει μόνος του. Η Ολεάννα στρέφει αλλού το κεφάλι με διακριτικότητα αλλά κάπως συνοφρυωμένη). Να σας μιλάω στον ενικό; Ω, έχεις δίκιο, δεν είμαι μόνος βλέπεις.... Εξάλλου έχεις τόσο ωραίο όνομα. Που λέτε, ε που λες σήμερα... (Μιλάει για λίγο δεν τον ακούμε καθώς απομακρύνεται περισσότερο. Σε λίγο επανέρχεται). Ναι όλα μια χαρά στην ώρα που είπαμε. Καλή σας ημέρα Χέλγκα, ε, Δρ. Λύντον... (Προς Ολεάννα). Μην ξεχνάτε Δεσποινίς Έντελ πόσα εκατομμύρια κόινς έχουν ξοδευτεί για αυτό το πρόγραμμα.

Ολεάννα: Ναι.. (Δείχνει σκεπτική).

Δρ. Κράους : Έχετε κάτι;

Ολεάννα: Ε, όχι, τίποτα... Να είναι κάτι που ακόμα δεν μπορώ να καταλάβω.

Δρ. Κράους : Τι δεσποινίς Έντελ;

Ολεάννα: Γιατί αυτόν. (Με πάθος). Θέλω να πω είμαι μαζί σας όλους αυτούς τους μήνες και ακολουθώ πιστά τη δική σας γραμμή... (Συγκρατείται). Του προγράμματος δηλαδή. Όμως όταν μου είπατε

ποιος θα είναι ταράχτηκα. Υπάρχουν τόσοι και τόσοι. Γιατί όχι ο Ντίσνεϊ, ή ο Αϊνστάιν, ή ο Ντόναλντ Τραμπ.

Δρ. Κράους: Ναι μπορεί όλοι αυτοί που υποδείξατε να πήγαν ένα βήμα μπροστά τον κόσμο μας, μέσω της τέχνης, της επιστήμης και της πολιτική τους, αλλά δεσποινίς Έντελ, η απάντηση είναι μπροστά στα μάτια σας. Σας επέλεξα να είστε μαζί μου γιατί εκτός από το θαυμάσιο βιογραφικό που έχετε, μου δείξατε ότι σκέφτεστε πρωτίστως εκτός πλαισίου. Μην με κάνετε να αναθεωρήσω τελευταία στιγμή την άποψή μου για εσάς.

Ολεάννα: Ε... (Γελάει). Μα έχετε δίκιο. Τι χαζή ερώτηση.

Δρ. Κράους: Είδατε...

Ολεάννα: Βεβαίως, δεν θα μπορούσαμε ποτέ να διακινδυνεύσουμε την πιθανότητα...

Δρ. Κράους: Ακριβώς, να πάθει κακό ένα από τα μεγαλύτερα μυαλά της ανθρωπότητας μας.

Ολεάννα: Κυριολεκτικά... Χμ... Αλλά είναι και κάτι άλλο.

Δρ. Κράους: Ακάθεκτη.

Ολεάννα: Γιατί δεν χρησιμοποιήσατε κάποιον δότη; Εννοώ τόσοι και τόσοι πεθαίνουν σε ατυχήματα ή από ανίατες αρρώστιες που ακόμα και οι εκτυπωτές οργάνων δεν μπορούν να τους βοηθήσουν.

Δρ. Κράους (Την πλησιάζει): Βλέπω δεν αφήνετε τίποτα να περάσει απαρατήρητο. Επιβεβαιώνεται την επιλογή μου. Χμ, μιας θέλετε να μάθετε θα σας πω. Ας πούμε πως οι έρευνες χρειάζονται χρήματα.

(Την χαϊδεύει στον λαιμό) Και τα χρήματα χρειάζονται ας πούμε πλούσιους χρηματοδότες. Οι χρηματοδότες αυτοί, για να σε επιχορηγήσουν, ας πούμε, ότι έχουν κάποιες μικρές απαιτήσεις. Ας πούμε λοιπόν ότι ο σημαντικότερος ευεργέτης μας ήθελε για τους δικούς του λόγους να διαλέξουμε το συγκεκριμένο άτομο. (Της σφίγγει λίγο τον λαιμό). Λόγους τους οποίους δεν χρειάζεται δεσποινίς Έντελ μου να ξέρουμε. Μην ξεχνάτε πως έχετε υπογράψει συμβόλαιο εχεμύθειας.

Ολεάννα: Δόκτωρ Κράους...

Δρ. Κράους (Γελάει απότομα σαν να αστειεύεται και της αφήνει τον λαιμό): Μα τι νομίζατε... Λοιπόν με τους ρόλους που είχατε να μάθετε πως τα πήγατε;

Ολεάννα: Ε... Τους έχω μελετήσει δεξιοτεχνικά.

Δρ. Κράους : Ερωμένη;

Ολεάννα: Ντάρια, ετών είκοσι τρία, πολωνέζα. Ξανθιά, πληθωρική, εξωστρεφής και ολίγον επιφανειακή. Φοιτήτρια θεολογίας.

Δρ. Κράους: Αρραβωνιαστικά;

Ολεάννα: Κάθριν ετών εικοσιέξι, γερμανίδα. Μελαχρινή, εσωστρεφής, ανασφαλής, εξαρτημένο συναισθηματικά άτομο. Στο επάγγελμα δασκάλα.

Δρ. Κράους: Μητέρα;

Ολεάννα: Για αυτήν ξέρουμε λίγα πράγματα αφού δεν υπάρχει καμιά συνομιλία της, καταγραμμένη στο αρχείο μας από τα νεανικά της χρόνια.

Δρ. Κράους: Στην εποχή της δυστυχώς δεν υπήρχαν δορυφόροι, να καταγράφουν κάθε ομιλία οπουδήποτε στη γη. Από το μιλένιουμ και έπειτα εφευρέθηκε αυτή η τεχνολογία.

Ολεάννα: Λίγο μετά, γεννήθηκα εγώ το 2004. Είχανε πάει τότε οι γονείς μου στην Ολυμπιάδα της Ελλάδος. Εκεί γεννήθηκα ένα αυγουστιάτικο πρωινό όταν έγινε έναν σκάνδαλο ντοπαρίσματος...

Δρ. Κράους: Δεσποινίς Έντελ.

Ολεάννα: Ε, θέλω να πω ότι μου φαίνεται αδιανόητο πως ό,τι έχω πει, οι πρώτες λέξεις, οι συζητήσεις μου, ακόμα και οι αναστεναγμοί μου, να είναι καταγεγραμμένοι σε μια βάση με όλες τις ομιλίες της ανθρωπότητας.

Δρ. Κράους: Και όχι μόνο. Εκεί έξω υπάρχουν πολλά που δεν ξέρουμε. Αλλά ξέρετε και κάτι δεσποινίς Έντελ; Δεν χρειάζεται να ξέρουμε. Γιατί ως γνωστό η περιέργεια τι έκανε στη γάτα; (Μια δόνηση στο ρολόι του αποσπάει την προσοχή). Νομίζω ήρθε η ώρα.

Ολεάννα (Κοιτάζει και αυτή το δικό της ρολόι): Ναι, έφτασε ήδη ο πρώτος υποψήφιος.

Δρ. Κράους : Ωραία. Δεν απομένει παρά να ετοιμαστούμε.

Η Ολεάννα πηγαίνει στους ψυκτικούς θαλάμους. Δείχνει τα μάτια της μπροστά σε μια οθόνη, περνάει μια ακτίνα λέιζερ που την

σκανάρει και ο θάλαμος ανοίγει. Βγαίνουν καπνοί από πάγο. Βγάζει ένα φορητό ψυγείο. Ο Θάλαμος ξανακλείνει. Πηγαίνει και το τοποθετεί σε ένα μεταλλικό κοντό τραπεζάκι με ρόδες, παρόμοιο με αυτά που έχουν οι ιατροί για τα εργαλεία τους, το οποίο βρίσκεται στο κέντρο του εργαστηρίου.

Δρ. Κράους : Είναι όπως τον αφήσαμε;

Ολεάννα: Φρεσκοτάτος, σαν να μην πέρασε ούτε ημέρα από τότε που τον βρήκαν, χωρίς καμία βλάβη, στα συντρίμια.

Δρ. Κράους (Πλησιάζει στο κουτί σαν να του μιλάει): Κάνε λίγη υπομονή. Λίγη ακόμη υπομονή.

Ολεάννα: Δεν είναι περίεργο που το όνομά του έχει διττή σημασία; Σημαίνει θαρραλέος και συγχρόνως ανθρωπόμορφος;

Δρ. Κράους: Ενδιαφέρον. Αλλά ίσως και όχι. Ίσως σε μια άλλη πραγματικότητα θα ήταν ήρωας, ή ίσως δεν ήταν άνθρωπος ή ίσως πήρε τη μορφή του ανθρώπου.

Ολεάννα: Δεν σας καταλαβαίνω Δόκτωρ Κράους.

Δρ. Κράους : Δεν χρειάζεται Ολεάννα μου...

Ολεάννα (Κοκκινίζει. Σχεδόν από μέσα της.): Ολεάννα μου;

Δρ. Κράους: Σε λίγο θα μας δοθούν όλες οι απαντήσεις δεσποινίς Έντελ. Σας παρακαλώ ετοιμαστείτε να υποδεχτείτε τους υποψήφιους.

Ολεάννα: Αμέσως Δόκτωρ Κράους. Αμέσως... (Φεύγει προς αριστερά. Κοντοστέκεται). Έχω αγωνία.

Δρ. Κράους: Εγώ να δείτε. Αδημονώ. (Η Ολεάννα φεύγει. Ο Δόκτωρ πλησιάζει το κουτί περισσότερο. Το κοιτάζει λάγνα). Λίγη υπομονή. Λίγη υπομονή ακόμη Αντρέα. (Τραγουδάει ένα νανούρισμα). "Κλείσε τα μάτια τα γλυκά ο ύπνος να σε πάρει. Πήγες παιδί στον πόλεμο γύρισες παλληκάρι"¹...

Τα φώτα γύρω του σβήνουν σταδιακά και μένει ένα μικρό φως από πάνω του μέχρι το τέλος του τραγουδιού. Γέλιο εκνευριστικό. Τα φώτα σβήνουν απότομα. Το γέλιο του αντηχεί.

2.

Αίθουσα υποδοχής εργαστηρίου. Ο Όλαφ, αδύνατος, κοντό κοκκινωπό μαλλί, λίγες φακίδες, μεσαίου αναστήματος, κάθεται σε ένα επίπεδο καναπέ έξω από το εργαστήριο. Φοράει μια γκριζα ολόσωμη φόρμα. Χτυπάει εκνευρισμένα τα νύχια των χεριών του στα γόνατα, ενώ συνομιλεί με μια φωνή που βγαίνει από το δεξιό καρπό του που είναι μια συσκευή που μοιάζει με ρολόι.

Ουλρίκε: Είσαι αγχωμένος.

Όλαφ: Το ξέρω.

Ουλρίκε: Σφυγμοί 90 ανά λεπτό.

Όλαφ: Ε, τι να κάνω.

Ουλρίκε: Χρειάζεται να χαλαρώσεις. Να πάρουμε την πίεση σου.

Όλαφ: Δεν χρειάζεται.

Ουλρίκε: Έχεις ζεσταθεί και ιδρώνεις. Θα βάλω αερισμό στην ενδυμασία.

Όλαφ: Μια χαρά είμαι.

Ουλρίκε: Τουλάχιστον να ενεργοποιήσω την εξαέρωση.

Όλαφ: Δεν έχεις καμιά άλλη δουλειά να κάνεις από όσες σου ανάθεσα;

Ουλρίκε: Όπως προτιμάτε...

Όλαφ: Α, τώρα και πληθυντικό.

Ουλρίκε: Το ξέρεις πως έχω εξουσιοδότηση.

Όλαφ: Τι εννοείς;

Ουλρίκε: Εσύ ο ίδιος μου την έδωσες. Αν ξεπεράσουν οι σφυγμοί σου τους 100 ενώ είσαι σε ήπια κατάσταση θα πρέπει να επέμβω...

Όλαφ: Δεν είναι τόσο τραγικά τα πράγματα.

Ουλρίκε: ...Ανεξαρτήτως τι λες.

Όλαφ: Ουλρίκε σταμάτα πια.

Ουλρίκε (Κάπως απογοητευμένη): Καλώς.

Παύση.

Όλαφ: Τι έχεις; Μου ακούγεται ανήσυχη σήμερα.

Ουλρίκε: Τίποτα δεν έχω.

Όλαφ: Συγγνώμη αν ήμουν απότομος.

Ουλρίκε: Δεν με πείραξε κάτι.

Όλαφ: Είναι που χρειάζεται να απασχολήσω το μυαλό μου με κάτι, αφού έφτασα νωρίς.

Ουλρίκε: Σου το επισήμανα ότι θα ήσουν 14 λεπτά και 33 δευτερόλεπτα νωρίτερα με το αεροταξί που πήρες. Έπρεπε να χαζέψεις στον ζωολογικό κήπο ολογραμμάτων, που ήταν στη μέση της διαδρομής, στη Ντουρεστράμπε και Φρανκφούρτε γωνία...

Όλαφ: Ουφ, όλα τα ξέρεις πια.

Ουλρίκε: Σήμερα είχε αφιέρωμα στους ελέφαντες.

Όλαφ: Σταμάτα!

Παύση.

Ουλρίκε: Είδες ποτέ πραγματικούς ελέφαντες Όλαφ;

Όλαφ: Πραγματικούς, πραγματικούς;

Ουλρίκε: Ναι, όχι γενετικούς.

Όλαφ: Όχι δεν πρόλαβα. Ε, και μετά εξαφανίστηκαν. *(Παύση)*. Μικρός όμως έβλεπα τον Ντάμπο το ελεφαντάκι.

Ουλρίκε: Τι είναι αυτό; Μισό να κοιτάξω. *(Ακούγεται ένας ήχος σαν καμπανάκι. Διαβάζοντας)*. "Αμερικανική ταινία κινουμένων σχεδίων, παραγωγής Ντίσνεϋ, του 1941. Η πιο επιτυχημένη εισπρακτικά την εποχή της"... Πρέπει να ήταν πολλή δημοφιλής ταινία.

Όλαφ: Ναι ίσως, αλλά εγώ είδα τη μετέπειτα, την λάιβ άξιον εκδοχή της. Βέβαια παραμύθια για μωρά, ένα ελεφαντάκι που πετούσε, μην φανταστείς.

Ουλρίκε *(Ακούγεται καμπανάκι)*: "Τα θέματα που πραγματεύεται η ταινία έχουν να κάνουν με την αποδοχή, τη φιλία, τη μητρική αγάπη και την αυτοπεποίθηση για να κυνηγήσεις κάθε όνειρό στη ζωή σου".

Όλαφ: Βλακείες. Σε αυτή τη ζωή όπως έχει γίνει είναι αδύνατον να γίνει αυτό που λες. Ίσως στην εποχή του παππού μου.

Ουλρίκε: Σύμφωνα με τις στατιστικές πέρσι στον τομέα της εργασίας, το 60 τις εκατό των νεών είχαν καλύτερες οικονομικές απολαβές και...

Όλαφ: Ουλρίκε δεν λέω αυτό. Εννοώ να κάνεις όνειρα. Χρειάζεται να πατάς γερά τα πόδια σου στη γη, να είσαι ετοιμοπόλεμος και συνεχώς ένα βήμα μπροστά από τον άλλον.

Όλαφ: Οι τελευταίες στατιστικές δείχνουν ότι ο μέσος άνθρωπος ονειρεύεται 1642 περίπου φορές τον χρόνο περισσότερο από το...

Όλαφ: Δεν με καταλαβαίνεις. Τα δικά μου όνειρα δεν γίνεται να γίνουν πραγματικότητα.

Ουλρίκε: Τα στατιστικά σήμερα δείχνουν ότι δεν σε έχω καταλάβει σε ποσοστό σαράντα τις εκατό από το πρωί.

Όλαφ: Μα τι ακατάπαυστη πολυλογία σε έχει πιάσει σήμερα μωρές;

Ουλρίκε: Χρειαζόταν να απασχολήσεις το μυαλό σου με κάτι για να επανέλθουν οι χτύποι της καρδιάς σου στους κανονικούς της ρυθμούς, θυμάσαι;...

Όλαφ: Μα σου είπα εγώ να..

Ουλρίκε: Αυτή είναι η δουλειά μου Όλ...

Όλαφ: Ουλρίκε οφ. Δεν θέλω να ακούσω άλλο τη φωνή σου σήμερα. (Παύση.) (Προς το ρολόι). Προετοιμασία στολής για βιολογική ανάγκη.

Σηκώνεται, προχωράει προς την πόρτα δίπλα δεξιά και μπαίνει μέσα. Από αριστερά εκείνη την ώρα μπαίνει ο Τζούλιαν. Φοράει την ίδια γκρι φόρμα που φοράει και ο Όλαφ. Στο παρουσιαστικό μοιάζει με τον Όλαφ. Περιεργάζεται τον χώρο γύρω του. Πάει προς τον καναπέ και

πριν κάτσει, τον κοιτάζει διστακτικά. Βγάζει από την τσέπη του μια μικροσυσκευή με ακτίνες και σκανάρει τον καναπέ. Εκείνη τη στιγμή μπαίνει ο Πήτερ που στο παρουσιαστικό μοιάζει και αυτός με τους άλλους δύο και φοράει την ίδια στολή.

Πήτερ: Που βρήκατε αυτό το μαραφέτι;

Τζούλιαν: Στην παλιά αγορά βρίσκεις καλά κομμάτια.

Πήτερ: Θα έβαζα στοίχημα ότι έχουν εξαφανιστεί τις ημέρες μας τα σκάνερ καθαρισμού. Ήταν πολύ της μόδας στην εποχή τους.

Τζούλιαν: Και θαυματοουργά. Μπορούν να βρουν κάθε λογής κολοβακτηρίδιο στον χώρο που βρίσκεσαι.

Πήτερ: Δεν νομίζετε ότι πια το σκάνερ του αμφιβληστροειδή μας έχει λύσει τα χέρια;

Τζούλιαν: Μη το λέτε φίλτατε αυτό. Μπορεί η τεχνολογία να εξελίσσεται τάχιστα αλλά οι σύγχρονες συσκευές δεν κάνουν την ίδια δουλειά με κάτι παλιές ογκώδεις σαν αυτή.

Πήτερ: Νομίζω πως στις μέρες μας που όλα είναι υπερβολικά παστεριωμένα, λίγα μικρόβια είναι τα απαραίτητα αντισώματα που χρειάζεται κανείς για να είναι υγιής.

Τζούλιαν: Ναι, ναι, για αυτό ο ιός του Χάσελφοντ εξαφάνισε το 3,6% του παγκόσμιου πληθυσμού.

Πήτερ: Ξέρετε εγώ αυτούς τους ιούς ποτέ δεν τους πολύ πίστεψα.

Τζούλιαν: Α, στη φαντασία μας είναι...

Πήτερ: Νομίζετε ότι έτσι εμφανίζεται από το πουθενά ένας ιός; Κατασκεύασμα των εταιριών και των μεγάλων κεφαλιών είναι. Χρειάζεται και είναι απαραίτητο να εξαφανιστούν μερικοί.

Τζούλιαν: Α, κατάλαβα συνωμοσιολόγος.

Πήτερ: Δεν νομίζω. Για σκεφτείτε. Πέθανε τόσος κόσμος. Η γη τι είχε ανάγκη; Είχε ανάγκη από οξυγόνο. Οπότε χρειαζόταν άμεση αποκέντρωση. Ξαφνικά εμφανίζεται ένας ιός και εξολοθρεύονται μερικά εκατομμύρια ανθρώπων. Επομένως το πρόβλημα λύνεται, τουλάχιστον για μερικά ακόμη χρόνια. Ταυτοχρόνως τα διαμερίσματα στον Άρη ανεβαίνουν σε ύψιστες τιμές, ενώ αυξάνονται οι μετακομίσεις σε αυτόν με την έλευση πλήθους τρομοκρατημένων ανθρώπων. Κάτι που μάλιστα πιστεύω υπήρξε το καλύτερο διαφημιστικό κόλπο παγκοσμίως. Μιας και λίγοι αγόραζαν σπίτια εκεί λόγω των θεόρατων τιμών. Ακόμη θυμάμαι το χαζό σλόγκαν που παιζόταν τότε παντού, «γίνε και εσύ ένας φίλος απ' τον Άρη πριν ο θάνατος σε πάρει».

Τζούλιαν: Φαντασία μεγάλη έχετε φίλε μου, μπορέσατε και συνδέσατε τα αταίριαστα.

Πήτερ: Πάντα ήμουν της πεποίθησης ότι την πραγματικότητα δεν μπορεί να την περιγράψει ούτε ο πιο ευφάνταστος νους. Οπότε βάζω τα δυνατά μου.

Εισέρχεται στο δωμάτιο ο Ολαφ.

Όλαφ: Καλημέρα. Δίνει τον χέρι του στον Τζούλιαν, εκείνος δε του το δίνει.

Πήτερ: Μην ανησυχείτε απλώς θα σκανάρει πρώτα το χέρι σας και μετά θα σας χαιρετήσει.

Ο Τζούλιαν ρίχνει μια ενοχλημένη ματιά στον Πήτερ.

Ολαφ: Κύριοι έχετε έρθει και εσείς για...

Τζούλιαν: Για το πρόγραμμα...

Ολαφ: Οπότε εμείς οι τρεις, είμαστε οι τελικοί υποψήφιοι.

Πήτερ *(Με επιτηδευμένο εντυπωσιασμό):* Οι εκλεκτοί.

Τζούλιαν: ... Ή τα πειραματόζωα; *(Κοιτάζει ειρωνικά τον Πήτερ).*

Ολαφ: Ανησυχείτε ε; Ομολογουμένως έχω και εγώ λίγη αγωνία για το τι θα συμβεί.

Πήτερ: Μην ανησυχείτε ο δικηγόρος μου έλεγξε ενδελεχώς τη σύμβαση που υπογράψαμε. Δεν τίθεται κανένα θέμα κινδύνου υγείας. Εξάλλου σε περίπτωση οποιασδήποτε βλάβης υπάρχει μεγάλη αποζημ..

Τζούλιαν: Οπότε υφίσταται. Φάσκετε και αντιφάσκετε κύριε.

Πήτερ: Όχι, απλώς είναι ένας όρος υπέρ μας για να καλυπτόμαστε νομικά.

Τζούλιαν: Σε περίπτωση που τι; Πεθάνουμε;

Ολαφ: Ας μη ταραζόμαστε κύριοι. Νομίζω η διαδικασία είναι απλή, μας την εξήγησαν. Θα διαθέσουμε ένα απόγευμα από τη ζωή μας σε μια κατάσταση... Χμ πως την είπαν...

Πήτερ: Συνειδητό ονείρεμα. Ήδη ανυπομονώ να δω τις κουβανέζες που δήλωσα. Και μάλιστα με πλούσια προσόντα αν με νοείται.

Ολαφ: Ακριβώς, ένας απογευματινός ύπνος, τίποτα παραπάνω.

Τζούλιαν: Δεν κοιμάμαι ποτέ κατά τη διάρκεια της ημέρας, μου προκαλεί πονοκέφαλο.

Πήτερ: Εσείς τι δηλώσατε για όνειρα; Ένα κόσμο γεμάτο από σκάνερ;

Τζούλιαν: Το χιούμορ σας φοβάμαι είναι ακριβώς όπως και τα όνειρα σας, ελαφρύ.

Ολαφ: Βλέπω εσείς ήδη γίνετε φίλοι. Κύριοι το όνομά μου είναι Όλαφ Μπράουν. (Δίνει το χέρι στον Τζούλιαν).

Τζούλιαν: Τζούλιαν Στράους, χάρηκα. (Κάνει υπόκλιση χωρίς να του δώσει το χέρι).

Πήτερ: Πήτερ, χάρηκα.

Τζούλιαν: Πήτερ...

Πήτερ: Απλώς Πήτερ.

Τζούλιαν: Μάλιστα. Δεν σας φοβίζει όμως ότι υπάρχει ασάφεια στο τι θα γίνεται όσο κοιμόμαστε, απλώς Πήτερ;

Πήτερ: Κάποια επιστημονικά τεστ φαντάζομαι και επιμέρους διεργασίες.

Ολαφ: Η αλήθεια είναι πως θα ήθελα να το ξέρω και εγώ αυτό.

Πήτερ: Για αυτό πληρωνόμαστε καλά, γιατί είναι απόρρητο και δεν μπορούμε να ξέρουμε.

Ολαφ: Η αλήθεια είναι ότι σε αυτό δεν μπορούμε να έχουμε καμία πρόσβαση. Οι όροι είναι απαράβατοι.

Πήτερ: Φίλοι μου μην ξεχνάτε πόσος κόσμος πέρασε από τη διαδικασία των τεστ και πόσοι θα επιθυμούσαν διακαώς να 'ναι στη θέση μας. Δεν μπορούμε να είμαστε παρά ευγνώμων.

Ολαφ: Η Αλήθεια είναι ότι...

Τζούλιαν: Ω, πάψτε πια με αυτή την αλήθεια μου πήρατε τα αυτιά.

Πήτερ: Δεν πίστεψα ποτέ στη θεωρία της μιας αλήθειας. Υπάρχουν πολλές αλήθειες που μπορούν να συνυπάρχουν ταυτοχρόνως.

Όλαφ: Τέλος πάντων, κατέλειψαν σε εμάς τους τρεις. Ας το αποδεχτούμε.

Τζούλιαν: Και τι κοινό έχουμε εμείς οι τρεις;

Κοιτάζονται αναμεταξύ τους για λίγη ώρα απορημένοι.

Ολαφ: Έλα μου ντε.

Πήτερ: Κανένα.

Τζούλιαν (Σαν ανασκουμπώνεται): Απολύτως.

Πήτερ: Μην χολοσκάτε καλοί μου. Σκεφτείτε απλώς την επόμενη ημέρα. Κάπου μακριά, σε ένα εξωτικό φέρετρο γεμάτο με δέντρα και οξυγόνο, μαζί με μια αιθέρια ύπαρξη ή και δύο, με ένα κοκτέιλ μαργαρίτα ανά χείρας... Ή και δύο.

Όλαφ: Ποτέ δεν με γοήτευσαν τα ξωτικά φέρετρα και οι αιθέριες υπάρξεις.

Πήτερ: Ναι, φαίνεστε πιο εγκεφαλικός τύπος.

Τζούλιαν (Κοιτώντας με ειρωνεία τον Πήτερ): Φυσιολογικός θέλετε να πείτε.

Πήτερ (Προς Όλαφ): Τι δηλώσατε εσείς; Εμένα πάντα μου άρεσαν οι προκλήσεις και το μότο μου είναι αν σου δοθεί μια ευκαιρία, άρπαξε τον ταύρο από τα κέρατα.

Τζούλιαν: Μέχρι να σε ξεκοιλιάσει.

Εκείνη την ώρα μπαίνει η Ολεάννα.

Ολεάννα: Κύριοι καλησπέρα σας. Βλέπω με χαρά πως ήρθατε όλοι στην ώρα σας. Παρακαλώ ακολουθήστε με για ένα τελευταίο τεστ υγείας και μετά σας περιμένει ένας όμορφος απογευματινός υπνάκος.

Τζούλιαν: Απλώς θα κοιμηθούμε;

Ολεάννα: Μην ανησυχείτε κύριοι, είναι όλα όπως σας τα εξήγησα. Ο καθένας σας θα δει τα όνειρα που δήλωσε και μέχρι να τελειώσει το ταξίδι του εκεί, θα έχει ξυπνήσει. (Η Ολεάννα βγαίνει από την πόρτα).

Πήτερ: (Καθώς μπαίνει στην πόρτα που έφυγε η Ολεάννα): Είσαι έτοιμος για λίγο ροντέο;

Τζούλιαν: Έχω καλύτερα όνειρα να κάνω. Σήμερα θα μου φανερωθεί μια σημαντική εξίσωση που παλεύω καιρό τώρα να λύσω.

Πήτερ: Α, καθηγητάκος λοιπόν. (Χάνεται).

Τζούλιαν: Το ίδιο έκανε και ο Αϊνστάιν. Στα όνειρά του λυνόντουσαν, τα μεγαλύτερά του προβλήματα.

Ο Τζούλιαν χάνεται και αυτός πίσω από την πόρτα. Ο Ολαφ κοντοστέκεται.

Όλαφ: Ουλρίκε ον.

Ουλρίκε: Νόμιζα ότι σήμερα ήμουν καταδικασμένη σε σιωπηλό θάνατο... Σε απενεργοποίηση εννοώ.

Όλαφ: Ε, χμ ναι.. Απλώς ήθελα...

Ουλρίκε: Τι ήθελες, Όλαφ.

Όλαφ: Ε, φεύγω για το πείραμα και... Ήθελα να σε ακούσω...

Ουλρίκε: Να με ακούσεις. Τι πληροφορία θέλεις;

Όλαφ: Δεν θέλω πληροφορία.

Ουλρίκε: Τότε;

Όλαφ: Ουλρίκε...

Ουλρίκε: Ωχ ανέβηκαν οι χτύποι της καρδιάς σου!

Όλαφ: Μην αρχίζεις πάλι. Δεν είναι από αυτό...

Ουλρίκε: Τι είναι;

Όλαφ: Να θέλω να ξέρεις ότι για σένα...

Ακούγεται ήχος χριστουγεννιάτικος και κάποιον να απαγγέλει. «Τώρα για τις διακοπές των Χριστουγέννων επωφεληθείτε την προσφορά των Αριέλ Τουρς. Σκι σε υπερπολυτελές θέρετρο στον Άρη για όλη την οικογένεια μόνο με 333 κόνις το άτομο. Προλάβετε γιατί πρόκειται για περιορισμένο αριθμό θέσεων, μόνο για τους 500 πρώτους τυχερούς. Γιατί φέτος ο Άγιος Βασίλης θα σε βρει, ακόμη και στον Άρη αν βρεθείς».

Όλαφ: Ουλρίκε, Ουλρίκε. Συγγνώμη, δεν μπόρεσα να πληρώσω για την πρόμιουμ έκδοσή σου αυτόν τον μήνα.

Ουλρίκε: Το ξέρω Όλαφ. Για αυτό σου είναι απαραίτητα αυτά χρήματα, για να πληρώσεις όλους τους λογαριασμούς σου. (Μικρή παύση). Τι ήθελες όμως να μου πεις;

Όλαφ: Ε, νομίζω πρέπει να μπω, με περιμένουν.

Ουλρίκε: Καλή αντα...

Όλαφ: Τι;

Ουλρίκε: Καλή διεκπεραίωση, Όλαφ.

Όλαφ: Σε ευχαριστώ Ουλρίκε. Ουλρίκε οφ.

Βγάζει το ρολόι του και το κοιτάζει για λίγο. Σκέφτεται κάτι και τελικά το ανοίγει από πίσω. Βγάζει ένα μικροσκοπικό τσιπάκι και το κοιτάζει.

Όλαφ: Καλή αντάμωση Ουλρίκε. Θα σε δω στα όνειρά μου.

Στη συνέχεια το παίρνει και το βάζει πίσω από το λοβό του αυτιού του κάνοντας έναν μορφασμό πόνου. Χάνεται πίσω από την πόρτα.

3.

Δωμάτιο με ένα κρεβάτι και ένα κομοδίνο. Μια καρέκλα πιο δίπλα, ένας πίνακας από πάνω, ένα τραπεζάκι απέναντι με μια τηλεόραση τύπου πλάσμα. Τυπικό υπνοδωμάτιο διακόσμησης δεκαετίας του 2010. Στο κρεβάτι κάθεται ο Τζούλιαν γυμνός, μισοσκεπασμένος με ένα σεντόνι και κλειστά τα μάτια. Στα μελίγγια έχει δυο ταινίες κολλημένες. Πιο δίπλα είναι η Ολεάννα ως Ντάρια και αυτή μισόγυμνη, σκεπασμένη με το ίδιο σεντόνι. Τα λυμένα καστανόξανθα μαλλιά της (περούκα) καλύπτουν το πλούσιο στήθος της.

Ολεάννα: Συγγνώμη που σε δάγκωσα δυνατά.

Τζούλιαν: Δεν πειράζει... το άντεξα.

Ολεάννα: Χαίρομαι... Πολύ. (Μικρή παύση. Κοιτάει το κρεμαστό του).
Τι είναι;

Τζούλιαν: Ένα φτερό δεν το βλέπεις;

Ολεάννα: Ναι εννοώ γιατί φτερό; Α, λόγω της δου...

Τζούλιαν: Όχι, δεν είναι όποιο φτερό.

Ολεάννα: Αλλά;

Τζούλιαν: Ουφ, πολλά ρωτάς... Σου άρεσε;

Ολεάννα: Εσένα;

Τζούλιαν: Για να είμαι ακόμη εδώ.

Ολεάννα: Θα χεσ φύγει;

Τζούλιαν: Εσένα σου άρεσε;

Ολεάννα: Για να κάνω τόσες ερωτήσεις... Γιατί φτερό;

Τζούλιαν (Αναστενάζει): Η μητέρα μου.

Ολεάννα: Τι έκανε;

Τζούλιαν: Ουφ... Μου διάβαζε.

Ολεάννα: Παραμύθια;

Τζούλιαν: Στο γραφείο του πατέρα μου, στο πατρικό, υπήρχε μια μεγάλη βιβλιοθήκη. Στο κάτω ράφι υπήρχαν βιβλία από την Ελλάδα. Η μητέρα μου ήταν λάτρης της ελληνικής μυθολογίας.

Ολεάννα: Και τι σου διάβαζε;

Τζούλιαν: Διάφορα... Τους άθλους του Ηρακλή, την αργοναυτική εκστρατεία, το χρυσόμαλλο Δέρας.

Ολεάννα: Δεν τα ξέρω... Α, ο Ηρακλής δεν είναι αυτός που είχε γίνει και σειρά;

Τζούλιαν: Ένα ήταν το αγαπημένο μου όμως...

Ολεάννα: Ναι, έγινε και μετά κάνανε και την Ζίνα. Ελληνίδα Θεά δεν ήταν κι αυτή;

Τζούλιαν: ...Βασικά της μητέρας μου αγαπημένο. Όταν διάβαζε αυτό τον μύθο άλλαζε η φωνή της, σαν να γινόταν πιο βαριά, αφηνόταν μέσα στην εξιστόρησή της και χανόταν σε νέους κόσμους... Μαζί της ταξίδευα και εγώ.

Ολεάννα (Πιάνει το αυτί της σαν να ακούει κάτι): Ναι... Τι έλεγε ο μύθος;

Τζούλιαν: Μετά βέβαια δεν θυμάμαι αν διάβαζε από μόνη της συνεχώς την ιστορία, ή εγώ της το ζήτηγα γιατί μου άρεσε πολύ.

Ολεάννα (Απότομη): Θα μου πεις;

Τζούλιαν: Ξέρεις, ένας ελληνικός μύθος...

Εαφνικά ο Τζούλιαν γέρνει το κεφάλι αριστερά και κλείνει τα μάτια σαν να κοιμάται. Τα φώτα ανοίγουν και φανερώνεται ο χώρος. Βρίσκονται πίσω από τον τοίχο, που τώρα έχει ανοίξει και φαίνονται οι χώροι διάπλατα στο βάθος, το υπνοδωμάτιο και πιο δίπλα μια κουζίνα. Όλα με παλιά διακόσμηση προ εικοσαετίας. Μπροστά είναι ο Δρ. Κράους στην οθόνη ολογραμμάτων. Δίπλα του, στο μεταλλικό τραπέζι, είναι τοποθετημένος ένας εγκέφαλος, μέσα σε ένα διάφανο δοχείο με νερό, ο οποίος είναι συνδεδεμένος με ηλεκτρικά καλώδια ολογραμμάτων που κατευθύνονται στην οθόνη του καθηγητή.

Ολεάννα (Σηκώνετε και σκεπάζετε ντροπαλά με το σεντόνι): Ήμουν πολύ απότομη;

Δρ. Κράους: Όχι, όχι. Τυπικό πρώτο τσεκάπ. Θέλω να βεβαιωθώ ότι όλα πάνε καλά με την υγεία του Τζούλιαν και επίσης ότι ο εγκέφαλος του Αντρέα ανταποκρίνεται επιτυχώς.

Ολεάννα: Δεν παριστάνω την πολύ χαζή ε;

Δρ. Κράους: Μια χαρά, ακριβώς όπως στην κατάθεση που 'χε δώσει τότε, η μνηστή του. Ήταν από τις τελευταίες ημέρες που είχαν περάσει μαζί.

Ολεάννα: Ναι, τα διάβασα... Να κοιτάξω το εγκεφαλογράφημα;

Δρ. Κράους: Όχι, τα έχω όλα υπό έλεγχο. Πάρτε πάλι τη θέση σας. (Μιλάει στην οθόνη). Ναι Δρ. Λύντον. Ναι, ναι και εγώ είμαι ευτυχής όπως και όλοι οι καθηγητές. Μας πήρε λίγη ώρα μέχρι να συνδεθεί αλλά το πρώτο βήμα έγινε... Ναι, κύριοι πιστεύω πως είναι ένα λαμπρό βήμα για την ιστορία του πλανήτη μας. Ω, ναι είναι απαραίτητο να πάμε τον εγκέφαλο από το σήμερα μέχρι την παιδική του ηλικία, για να δούμε τι θυμάται, πως οι μνήμες του μεταμοσχευμένου ψηφιακού εγκεφάλου επαναφέρονται σταδιακά και πως αντιδρούν και ενσωματώνονται στο νέο σώμα. (Μικρή παύση). Λοιπόν, δεσποινίς Έντελ στην θέση σας. Τρία, δύο, ένα... (Τα φώτα σβήνουν). Πάμε.

Ο Τζούλιαν ξυπνάει.

Ολεάννα: Ε, με έσκασες.

Τζούλιαν: Ε, ε.. Δαίδαλος και Ίκαρος.

Ολεάννα: Τι είναι αυτό;

Τζούλιαν: Ούτε αυτό το ξέρεις;

Ολεάννα: Ξέρεις δεν είμαι λάτρης της αρχαίας Ελλάδας. Αν και θέλω να πάω στα Ελληνικά νησιά. Τόσες υπέροχες παραλίες, Μύκονος, Σαντορίνι, Φαληράκι.

Τζούλιαν: Ο Δαίδαλος ήταν φυλακισμένος σε έναν λαβύρινθο, που ο ίδιος είχε κατασκευάσει, σε ένα νησί... Μαζί του ήταν και ο γιός του, ο Ίκαρος.

Ολεάννα: Κάτι μου λέει αυτό. Που πέταξαν κοντά στον ήλιο με ένα μαγικό χαλί;

Τζούλιαν: Βιάζεσαι και τα μπερδεύεις. Ο Δαίδαλος, επειδή ήταν καλός στις κατασκευές, αποφάσισε να πετάξουν μακριά και να αποδράσουν... Να αποδράσουν φτιάχνοντας φτερά.

Ολεάννα: Τι υπέροχο να πετάς σαν να είσαι πουλί.

Τζούλιαν: Έτσι έπρεπε να αισθάνθηκαν και αυτοί μόλις χύθηκαν εκείνο το πρωί στον ελληνικό ήλιο.

Ολεάννα: Και έπρεπε να ριψοκινδυνεύσουν έτσι για την ελευθερία τους;

Τζούλιαν: Ξέρεις τι είναι να αισθάνεσαι φυλακισμένος, σαν να είσαι κλεισμένος σε μια τρύπα όλη σου την ζωή; Χωμένος σε μια σπηλιά και εκεί ψηλά να βλέπεις μονάχα ένα φωτάκι. Ένα φωτάκι που ψιθυρίζει συνεχώς στο μυαλό σου, «έλα εδώ επάνω μαζί μου να παίξεις, έλα στο φως». Αλλά δεν πας.

Ολεάννα: Γιατί δεν πας;

Τζούλιαν: Γιατί... Γιατί δεν μπορείς;

Ολεάννα: Αυτό; Ή φοβόντουσαν οι καημένοι;

Τζούλιαν: Δεν ήταν καημένοι. Να ελευθερωθούν ήθελαν.

Ολεάννα: Και ύστερα πέσανε;

Τζούλιαν: Προτρέχεις. Τα φτερά τους τα κόλλησαν με κερί. Ο Δαίδαλος, είπε στον Ίκαρο να προσέχει, μην πάει ψηλά.

Ολεάννα: Μην ζαλιστούν;

Τζούλιαν: Μην λιώσουν τα κεριά από τον ήλιο... Δεν με προσέχεις.

Ολεάννα: Α, ναι. Όμως ο γιος τον παράκουσε... Μα σε πια σειρά, είχα δει για αυτό.

Τζούλιαν: Δεν είναι έτσι. Δεν παράκουσε απλώς.

Ολεάννα: Αλλά;

Τζούλιαν: Ξέρεις ήταν σ ένα ανήλιαγο υπόγειο. Ξαφνικά βγαίνει ελεύθερος, εκεί έξω στην απεραντοσύνη και αντικρίζει τον ήλιο. Αυτό που λαχταρούσε όσο τίποτα άλλο...

Ολεάννα: Σαν να θέλεις να πας να δαγκώσεις ένα απαγορευμένο μήλο;

Τζούλιαν: Σαν να θέλεις να φτάσεις όσο πιο ψηλά, όσο πιο κοντά, γιατί περίμενες καιρό για αυτό και τίποτα δεν σε σταματάει, γιατί το οφείλεις στον εαυτό σου να φτάσεις μέχρι εκεί και να γίνεις ένα με αυτό. Ένα με τον ήλιο και να κοιτάς από τη θέση του την απεραντοσύνη...

Ολεάννα: Μα θα πεθάνεις.

Τζούλιαν: ... Και ας καείς.

Ολεάννα: Δεν καταλαβαίνω.

Τζούλιαν: Καμιά φορά τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά.

Ολεάννα (Ακούει οδηγία): Πιστεύω ήταν αλαζόνας. Δε του έφτανε η ελευθερία του, ήθελε να γίνει ο βασιλιάς του κόσμου.

Τζούλιαν: Δεν είναι έτσι.

Ολεάννα: Ξαφνικά τον έπιασε μια μεγαλομανία και υπερεκτίμησε τον εαυτό του. Νόμιζε ότι ο ίδιος είναι ο ήλιος και θέλησε να γίνει η αιώνια πηγή.

Τζούλιαν: Θα πάψεις;

Ολεάννα: Ο πατέρας των πάντων, ο μέγας τροφοδότης που δίνει ζωή, αλλά την πάτησε.

Τζούλιαν (Νευριασμένος): Ότι έρχεται από φως στο φως καταλήγει.

Ολεάννα: Τι λες;

Τζούλιαν: Μερικοί γεννήθηκαν στη φωτιά. Έχουν σφυρηλατηθεί στη φωτιά και είναι γραπτό τους, στη φωτιά να καταλήξουν. Δεν είναι για αυτόν τον κόσμο.

Ολεάννα: Σου είπα μην πιεις πολύ.

Τζούλιαν: Νομίζω πρέπει να φύγω.

Ολεάννα: Κάτσε λίγο ακόμα, είναι νωρίς. Δεν θες να μου δείξεις πως πετάνε οι Ίκαροι;

Τζούλιαν: Δεν είμαι Ίκαρος.

Ολεάννα: Πως αφού πιλοτάρεις ολόκληρα αεροπλάνα. (Παύση).
Μεγάλη ευθύνη αυτή ε; Μην λιώσουν τα κεριά.

Τζούλιαν: Μεγάλη. (Παύση). Και αν λιώσουν;

Ολεάννα: Τι εννοείς;

Τζούλιαν: Καμιά φορά δεν μπορείς να έχεις τον νου σου συνέχεια
στα κεριά, καμιά φορά θες απλώς να... Πετάξεις.

Ολεάννα (Γελάει): Το επάγγελμα σου δεν δέχεται τέτοια
σκασιαρχεία δεν νομίζεις;

Τζούλιαν: Έχεις δίκιο... Όχι, στη δουλειά μου, σαφώς.

Ολεάννα: Λόγω του μύθου που σου διάβαζε η μάνα σου έγινες
πιλότος;

Τζούλιαν: Δεν ξέρω.

Ολεάννα: Μπορεί να έμεινε στο υποσυνείδητό σου και γι' αυτό να
έγινες αυτό που τόσο σε είχε μαγέψει.

Τζούλιαν: Δεν έχει σημασία... (Ο άντρας σηκώνεται και αρχίζει να
ντύνεται).

Ολεάννα: Θέλω να σε ξαναδώ.

Τζούλιαν: Αύριο έχω μια δύσκολη πτήση.

Ολεάννα: Θα σε ξαναδώ;

Τζούλιαν: Πετάω νωρίς.

Ολεάννα: Που πας;

Τζούλιαν: Χρειάζομαι ξεκούραση.

Ολεάννα: Γεια που;

Τζούλιαν: Μεγάλη διαδρομή.

Ολεάννα: Που;

Τζούλιαν: Στον ήλιο.

Σβήνει, σιγά, σιγά σαν να λιποθυμάει και η Ολεάννα προλαβαίνει και τον βάζει στο κρεβάτι. Τα φώτα ανάβουν.

Ολεάννα (Σηκώνει με αγωνία τα χέρια να ρωτήσει και της πέφτει το σεντόνι): Καλά δεν πήγε; (Συνειδητοποιεί ότι είναι γυμνή και σκεπάζει με τα χέρια της, ντροπιασμένη τη γύμνια της).

4.

Ο Πήτερ, ως Αντρέας Νιούμιτς, ξυπνάει με πυτζάμες στο κρεβάτι που πριν ήταν ο Τζούλιαν. Σηκώνεται και κοιτάζει γύρω του. Προχωράει προς την κουζίνα. Φωτίζεται η κουζίνα. Η Ολεάννα βρίσκεται στο τραπέζι, ως Κάθριν, φοράει μια ροζ ρόμπα, μια μαύρη περούκα και κόβει λαχανικά πάνω σε έναν ξύλινο κόφτη.

Ολεάννα: Ξύπνησες αγάπη μου;

Ο Πήτερ προσπερνάει χωρίς να μιλήσει.

Ολεάννα: Τι έχεις;

Ο Πήτερ βάζει λίγο καφέ. Πίνει μια γουλιά.

Ολεάννα: Μίλησα με τη διευθύντρια, όλα εντάξει με την άδεια.

Ο Πήτερ κάθεται δίπλα της. Την κοιτάζει στα μάτια σαν να την παρατηρεί.

Ολεάννα: Έγινε κάτι;

Πήτερ: Σαν να έχεις αλλάξει.

Ολεάννα: Εχ, ναι ίσως λίγο το μαλλί, μου πάει;

Πήτερ: Σήμερα είχα μια δύσκολη ημέρα.

Ολεάννα: Α, γι' αυτό όταν ήρθες έπεσες αμέσως για ύπνο.

Πήτερ: Καθόμουν στο μετρό και παρατηρούσα.

Ολεάννα: Μάλιστα...

Πήτερ: Παρατηρούσα τον κόσμο να πηγαινοέρχεται. Άγνωστοι μεταξύ αγνώστων. Καμιά φορά μοιάζουν όλοι τους ίδιοι. Σαν να μην έχει διαφορά ο ένας από τον άλλον, ανεξαρτήτως τι φοράνε. Όλοι χαμένοι στις σκέψεις τους, κλεισμένοι στον κόσμο τους και απλώς βιάζονται γρήγορα να προσπεράσουν ο ένας τον άλλον. Δεν παρατηρούν ποτέ τους κανέναν. Τίποτα δεν παρατηρούν. Πέφτουν ο ένας πάνω στον άλλον χωρίς να ζητήσουν μια συγγνώμη και συνεχίζουν τον δρόμο τους σαν μην έχει καμία σημασία. Τίποτα δεν έχει σημασία, μονάχα να προχωρήσουν. Προς τα που πραγματικά αμφιβάλω αν ξέρουν, αν έχουν κάτσει να σκεφτούν αν αυτή η ζωή που διάλεξαν ήταν αυτό που ανέκαθεν ήθελαν, ή απλώς λούφαξαν κάπου ζεστά και τώρα απλώς κινούνται διαρκώς για να μην σκέφτονται, να μην σκέφτονται ότι αυτό που ονειρεύονταν μικροί, έχει σαν πουλί πετάξει και μες στο κλουβί τώρα έχουν μείνει αυτοί. Κάθριν μόνοι τους το έχτισαν περίτεχνα το κλουβί και τώρα έχουν ξεχάσει, ή τους είναι πολύ δύσκολο να βρουν την πόρτα. Πολύ δύσκολο. (Ταραγμένος).

Ολεάννα: Αγάπη μου είσαι καλά; Πήρες τα χάπια σου;

Πήτερ: Γιατί να τα πάρω, για να είμαι σαν αυτούς; Να προχωράω κοιτώντας μονάχα ίσα; Να χτίζω ασπίδες γύρω μου που κάποτε θα μου είναι αδύνατον να σπάσω; Οι άνθρωποι σήμερα έχουν ξεχάσει τα πάντα. Έχουν ξεχάσει ποιοι είναι. Έχουν ξεχάσει τον λόγο που γεννήθηκαν, έχουν ξεχάσει τον προορισμό τους. Έχουν απολέσει τον εαυτό τους σαν νυχτερινό ένδυμα και τριγυρίζουν σαν πρόβατα που έχουνε χαθεί. Ψάχνουν τον ποιμένα τους. Τον ποιμένα τους βασανισμένα, διαρκώς και αγωνιωδώς. Μα τον ψάχνουν σε λάθος

κατευθύνσεις, τον ψάχνουν έξω από αυτούς. Δεν θέλω να γίνω σαν αυτούς. Κάθριν, δεν θέλω να με χάσω.

Ολεάννα: Αγάπη μου έχεις εμένα.

Πήτερ: Σε έχω;

Ολεάννα: Τι εννοείς;

Πήτερ: Προχθές τέλειωσα νωρίτερα και πέρασα από τη δουλειά να σε πάρω.

Ολεάννα: Μα δεν μου είπες τίποτα.

Πήτερ: Ναι γιατί καθόμουν έξω από το σχολείο στο αμάξι και σε περίμενα. Είχα σκεφτεί να σε πάω σε ένα καλό εστιατόριο. Έχουμε καιρό να κάνουμε κάτι τέτοιο.

Ολεάννα: Μα δεν σε είδα... Δεν με βρήκες;

Πήτερ: Σε βρήκα. Σε είδα την ώρα που σχόλαγες να μιλάς με τον συνάδελφό σου τον Τόμας. Έχετε αποκτήσει πολύ οικειότητα τελευταία μεταξύ σας ε; Δε σας το χα.

Ολεάννα: Ήθελε να με ρωτήσει αν είμαι σύμφωνη με τις ημερομηνίες της εκπαιδευτικής εκδρομής των τμημάτων μας.

Πήτερ: Για αυτή την απλή ερώτηση έπρεπε να μιλάτε τόση ώρα και μάλιστα να σου χαϊδεύει το χέρι;

Ολεάννα: Δεν θυμάμαι κάτι τέτοιο. Απλώς χρειαζόταν να διευκρινίσουμε κάποιες λεπτομέρειες.

Πήτερ: Δεν σου έχω πει ότι δεν θέλω να μιλάς με αυτόν; Όποτε έχω έρθει σε βλέπω δίπλα από αυτόν. Δεν χάνει ευκαιρία να σε πλευρίσει.

Ολεάννα: Μα δεν τρέχει τίποτα Αντρέα. Αλήθεια. Όλα είναι στο μυαλό σου.

Πήτερ: Στο μυαλό μου. Πες με και τρελό τώρα. (Σηκώνεται νευριασμένος).

Ολεάννα: Αγάπη μου, πίστεψε με δεν συμβαίνει κάτι. Αφού το ξέρεις σου είμαι αφοσιωμένη. (Τον πλησιάζει. Όπως σηκώνεται βλέπουμε την κοιλιά της κάπως φουσκωμένη).

Πήτερ: Μπήκα στο βαγόνι του μετρό και πάλι παρατηρούσα. Μερικοί ήταν καθισμένοι, άλλοι όρθιοι. Ήταν μια σαν και εσένα, φαινόταν όμως τελευταίων μηνών αυτή. Στεκόταν όρθια, όμως κανείς δεν την έβλεπε. Σαν να ήταν αόρατη. Οι περισσότεροι χάζευαν τα κινητά τους. Ήθελα τόσο πολύ να φωνάξω. Ήθελα τόσο πολύ να βγάλω μια κραυγή. Μα κάτι με κράταγε. Να τους πω δείτε την. Κοιτάξτε την. Ξυπνήστε και κοιτάξτε την. Μα δε το έκανα. Κάτι τέτοιες στιγμές νομίζω ότι είμαι νεκρός. Όλοι είμαστε νεκροί. Νεκροζώνταντοι που σηκωθήκαμε από τους τάφους μας και απλώς περιφέρουμε τη σάρκα μας αργοσάλευτα εδώ και εκεί. Την κοίταζα να στέκεται όρθια και ήθελα να ουρλιάξω, "είμαι ζωντανός δεν είμαι σαν εσάς. Ζωντανός, κοιτάξτε με, ζωντανός... Μα δεν μίλησα". (Καταρρέει. Πέφτει στα γόνατα).

Ολεάννα: Αντρέα. Όλα καλά θα πάνε. (Του πιάνει το χέρι και το βάζει στην κοιλιά της). Κοίτα αυτό θα μας δώσει χαρά. Αυτό θα είναι το νόημα μας. Ξέρεις και αυτό θα χρειαστεί βοήθεια για να βρει τον δρόμο του. Εσύ θα είσαι αυτός που θα το καθοδηγήσει. Εσύ θα γίνεις ο ποιμένας του. Τότε θα έχεις σώσει το παιδί μας. Τότε θα έχεις σώσει έναν πρόβατο από τη σφαγή.

Πήτερ (Την κοιτάζει): Ο ποιμένας του... Ναι... Αυτό θα γίνω και θα τους οδηγήσω.

Ολεάννα: Τι λες;

Πήτερ: Ο ποιμένας... (Σκέφτεται για λίγο και έπειτα την κοιτάζει). Μα γιατί δεν φοράς τα χρυσά σκουλαρίκια;

Ολεάννα: Ε, ξέρεις...

Πήτερ: Έχεις αλλεργία στα ψεύτικα θα σε πειράξουν...

Ολεάννα: Ε ...

Πήτερ: Ποια είσαι; (Φωνάζει). Ποια είσαι;

Ολεάννα: Εγώ... Εγώ είμαι αγάπη μου...

Πήτερ: Ποια εσύ;

Ολεάννα: Αυτή που θα γίνει γυναίκα σου.

Πήτερ: Μ' αγαπάς; (Τη σπρώχνει επάνω στο τραπέζι).

Ολεάννα: Ναι.

Πήτερ: Όχι τον συνάδελφό σου; (Της σηκώνεις με βία τη φούστα και μπαίνει ανάμεσα στα πόδια της).

Ολεάννα: Ήρεμα Αντρέα. (Κοιτάζει γύρω της περιμένοντας βοήθεια. Ανοίγει ένα μικρό φωτάκι πάνω από τον δόκτορα. Της κάνει νόημα να συνεχίσει).

Πήτερ: Θέλω να ακούσω να το λες. (Τη φέρνει κοντά του και ξεκουμπώνει το παντελόνι του).

Ολεάννα: Σ'αγαπώ... Αντρέα μη.

Πήτερ: Δεν σε ακούω πιο δυνατά.

Ολεάννα: Σε παρακαλώ.

Πήτερ: Μόνο εμένα αγαπάς;

Ολεάννα: Όλα καλά θα πάνε, μη...

Πήτερ: Εγώ και εσύ.

Ολεάννα: Σκέψου το παιδί μας.

Πήτερ: Το παιδί μας; (Ηρεμεί).

Ολεάννα: Θα μπουσουλάει εδώ ανάμεσά μας, στο πάτωμα.

Πήτερ (Μαλακώνει. Κοιτάζει καταγής): Στο πάτωμα... Όπως εγώ μικρός.

Ολεάννα: Ναι εκεί θα παίζει.

Πήτερ: Γιατί είναι θαμπό το πάτωμα!

Ολεάννα: Ε...

Πήτερ: Το καθάρισες με ζεστό νερό και ξύδι;

Ολεάννα: Ναι, σήμερα έκανα γενική.

Πήτερ: Μα πως, έχει έναν τεράστιο λεκέ. Δεν σου χω πει να τρίβεις με σόδα τους λεκέδες;

Ολεάννα: Μα, είναι πεντακάθαρα καλέ μου.

Πήτερ. Κι αν επιμένει ο λεκές μόνο το σαπούνι Μασσαλίας κάνει σωστή δουλειά.

Ολεάννα: Είσαι καλά;

Πήτερ: Εύδι, σόδα, σαπούνι και σκοτώνονται όλα τα μικρόβια στον τάπητα...

Ολεάννα (Κοιτάζει γύρω της μη ξέροντας τι να κάνει).

Πήτερ (Συνεχίζει σαν σε επιληψία να επαναλαμβάνει): Εύδι, σόδα, σαπούνι, ξύδιοοεο, σοοσοδα, σαππουνοιι.

Η φωνή του γίνεται πιο δύσκαμπτη και στη συνέχεια βγάζει αφρούς από το στόμα. Γέρνει στο πάτωμα και αρχίζει να συσπάται. Ξαφνικά απότομα σταματάει να κουνιέται και τα μάτια του κλείνουν. Ανάβουν φώτα.

Ολεάννα (Υστερικά): Καταστροφή!

Ο Δρ. Κράους την πλησιάζει.

Δρ. Κράους.: Ψυχραιμία, αγαπητή μου. Ψυχραιμία.

Ολεάννα: Αυτός στο τέλος είμαι σίγουρη πως ήταν ο Πήτ...

Δρ. Κράους (Κοιτάζει γύρω του τις κάμερες): Αγαπητή μου μια ανάμνηση από το παρελθόν ήταν. Όπως ξέρουμε ο Αντρέας ήταν επιληπτικός. (Προς κάμερες). Αγαπητοί καμιά ανησυχία, όλα βαίνουν περίφημα. Ας κάνουμε ένα ολιγόλεπτο διάλλειμα και συνεχίζουμε σε λίγο.

Ολεάννα: Μα, μα δεν ήταν...

Δρ. Κράους (Πατάει το ρολόι και σβήνει τις κάμερες): Δεσποινίς Ολεάννα θέλετε να μας καταστρέψετε;

Ολεάννα: Μα κύριε Κράους, ο Πήτερ έχει θέμα με την καθαριότητα. Ο Αντρέας αντιθέτως και δεν ήταν επιληπτικός.

Δρ. Κράους: Σας παρακαλώ δεσποινίς Έντελ επανακτήστε τον έλεγχο. Δεν χρειάζεται να ανησυχήσουμε τους παρευρισκόμενους για κανέναν ασήμαντο λόγο. Εξάλλου απλώς ένα μικρό πρόβλημα υπήρξε στην ηλεκτρική μεταβίβαση της πληροφορίας.

Ολεάννα: Μα δεν είναι ανησυχητικό αυτό;

Δρ. Κράους: Φαίνεται πως για λίγο διακόπηκε ο δίαυλος επικοινωνίας με τον εγκέφαλο του Αντρέα και οι νευροδιαβιβαστές του Πήτερ υπέστησαν μια μικρή, τόσα δα μικρή αφύπνιση. Το πρόβλημα αντιμετωπίστηκε αμέσως και αποκαταστάθηκε επιτυχώς.

Ολεάννα: Γιατί δεν κάνατε κάτι όταν χρειάστηκα τη βοήθειά σας;

Δρ. Κράους: Α, δεσποινίς Έντελ σας είχα προειδοποιήσει από την αρχή ότι η θέση που σας προσδιόριζα θα είχε πολλές απαιτήσεις... Α, και τι απροσεξία ήταν αυτή με τα σκουλαρίκια;

Ολεάννα: Φάνηκε σαν η συνείδησή του να αφυπνίστηκε στο εδώ και τώρα, παρακάμπτοντας τον προγραμματισμό μνήμης.

Δρ. Κράους: Δε σας συνέστησα να προσέξετε δεξιοτεχνικά κάθε λεπτομέρεια;

Ολεάννα: Κανένα δορυφορικό αρχείο της Κάθριν δεν είχε αυτή την πληροφ...

Δρ. Κράους (Την κοιτάζει βλοσυρά): Δεσποινίς Έντελ.

Ολεάννα: Έχετε δίκιο Δρ. Κράους. (Σκύβει το κεφάλι ντροπιασμένη).

Δρ. Κράους (Γλυκομίλητα): Έλα εντάξει. Δεν πειράζει. Αυτά τα μικρά λαθάκια ήταν προβλεπόμενα και αν μη τι άλλο είναι διαχειρίσιμα. (Την πλησιάζει). Ολεάννα μου είμαστε σε καλό δρόμο. (Βάζει το χέρι του στο πιγούνι της και το σηκώνει). Αυτό που κατάφερα... Καταφέραμε δηλαδή, είναι αξιοθαύμαστο. Ζουν και λειτουργούν όπως ακριβώς ο... Χε, δηλαδή, ο Αντρέας μπορεί να ζει και να λειτουργεί σε οποιοδήποτε σώμα και αν βρίσκεται ο εγκέφαλος του. (Βάζει το χέρι του γύρω από τη μέση της και τη φέρνει κοντά του). Επανερχονται σταδιακά όλες οι μνήμες του εγκεφάλου και φαίνεται να υπάρχει πλήρη ενσωμάτωση με το σώμα του δότη. Αυτό είναι ανεπανάληπτο, ανυπέρβλητο, μεγαλειώδες. (Τη σφίγγει με δύναμη επάνω του). Μαζί θα γραφτούμε στην ιστορία, θα φτάσουμε στην κορυφή, θα κάνουμε πάταγο παντού.

Το μπαλόκι που έχει στην κοιλιά της σκάει δυνατά. Ο Δρ. Κράους πετάγεται τρομαγμένος. Μένει η Ολεάννα να τον κοιτάζει ντροπαλά σαν να έκανε γκάφα.

5.

Ο Όλαφ, ως Αντρέας παίζει στο πάτωμα της κουζίνας με αυτοκινητάκια.

Όλαφ: Μπιμπ, μπιμπ! (Κάνει τον ήχο της μηχανής και πάλι τον ήχο της κόρνας).

Εκείνη την στιγμή μπαίνει η Ολεάννα ως η μητέρα του Αντρέα Νιούμιτς. Φοράει μια κοντή κόκκινη περούκα και έχει μπόλικες φακίδες στο πρόσωπό της. Τα ρούχα της είναι μόδας της δεκαετίας του 90, φαρδιά και την κάνουν να φαίνεται πιο παχουλή. Επίσης το τραπέζι έχει ένα λουλουδάτο τραπεζομάντηλο και ένα βάζο. Η Ολεάννα κουβαλάει δυο σακούλες από σούπερ μάρκετ και μια χάρτινη σακούλα με ψωμί.

Όλαφ (Παριστάνοντας τον εκφωνητή): Καταδίωξη έχουμε στην εθνική οδό της Φλόριντας...

Η Ολεάννα αφήνει τα ψώνια στο τραπέζι και βγάζει από μια σακούλα λευκό - μωβ μαργαρίτες.

Ολεάννα: Ωραίες δεν είναι Αντρέα μου;

Όλαφ: Αστυνομικοί καταδιώκουν μια μπλε μερσεντές με δυο ληστές, σβιιν.

Ολεάννα: Γλυκέ μου ο πατέρας σου που είναι;

Όλαφ: Η μπλε μερσεντές τρέχει με μεγάλη ταχύτητα...

Ολεάννα: Πάρε λίγο ψωμί, σε λιγάκι θα φάμε ωραίο μαγειρευτό φαΐ ε; (Πηγαίνει προς το κρεβάτι και παριστάνει ότι κοιτάζει γύρω της.

Φωνάζει). Φάμπιο, Φάμπιο που είσαι. (Επιστρέφει). Μα που είναι ο πατέρας σου;

Ολαφ: Σβιν... Μπουμ. Σύγκρουση μετωπική έγινε σήμερα το πρωί στη λεωφόρο ...

Ολεάννα: Δεν είναι δυνατόν, έφυγε και σε άφησε μόνο σου.

Ολαφ: Μαμά πεινάω.

Ολεάννα (Κοιτάζει μια κατσαρόλα και την ανοίγει): Δεν μαγειρεύει;
Ωχ Όλαφ μου. Κάτσε έχω εδώ μερικά ουφ... Ντόνατς. Έλα πάρε.

Κάθεται απογοητευμένη. Ο Αντρέας - Ολαφ τρώει λαίμαργα μικρά ντόνατς από ένα χάρτινο σακούλι.

Ολεάννα: Αχ μικρέ μου γιατί να μας συμβαίνουν αυτά; Τι ήθελα εγώ από τη ζωή μου; Γεννήθηκα σε ένα χωριό, στο Έσελμπρον, αχ (Αναστενάζει για να πάρει τον χρόνο της να σκεφτεί)... Δήμος της Βυρτεμβέργης, αχ... Ο Δήμος είναι τμήμα του νομού Ράιν - Νέκαρ, αχ... (Αναθαρρεύει). Το Έσελμπρον βρίσκεται στο βόρειο τμήμα του Κράιχγκαου. Η πλησιέστερη πόλη είναι η Χαϊδελβέργη σε απόσταση περίπου 25 χλμ. Το Έσελμπρον συνορεύει στην ανατολή με το Σπέχμπαχ και το Βάιμπστατ, βορειοανατολικά με το Ναϊντενστάιν, βορειοδυτικά με το Μέκεσχαϊμ και δυτικά με το Τσουτσενχάουσεν. Ο πληθυσμός του είναι 2.597 κάτοικοι, υψόμετρο 152, έκταση 8 χιλιάδες εννιακο... (Ανάβει μικρό φως και βλέπουμε τον καθηγητή να της κάνει νόημα χτυπώντας τα δάχτυλα και κοιτώντας τη με βλοσυρό βλέμμα για να προχωρήσει παρακάτω. Το φως κλείνει). Ε... Μια ζωή δύσκολη στον Έσελμπρον. Μεσ στην αγροτιά. Ολημερίς στις λάσπες

για λίγα χρήματα. Να ψάχνω μια διέξοδο μήπως φύγω μακριά από εκεί και ευτυχίσω. Η μόνη λύση τότε η παντρεία. (Μικρή παύση). Βαρέθηκα αλλά ποιος με ακούει, βαρέθηκα να δουλεύω, βαρέθηκα να κάνω τη δούλα μια ζωή και να μην αναγνωρίζονται οι κόποι μου. Τι θέλω; Να γυρνάω και να βρίσκω στο σπίτι μου ένα πιάτο φαΐ, ένα ζεστό πιάτο να φάω μαζί με την οικογένεια μου. Δεν έζησα, δεν αξιώθηκα να ζήσω τον έρωτα, αλλά από μικρή δεσμεύτηκα με κάποιον που δεν αγαπούσα... Ω, δώστε μου μια μέρα ξένοιαστης ζωής να δω και εγώ πως είναι το φως έξω στα καλντερίμια, πως ξυπνάει ο κούκος το πρωί, πως φωλιάζει το αγριοπούλι αποβραδís, χωρίς να έχω στο λαιμό μου ένα λουρί, ελεύθερη να πετάξω σαν πουλ...

Ο Ολαφ μπουκωμένος με το Ντόνατς που την κοιτάζει τόση ώρα με γουρλωμένα μάτια ξαφνικά σβήνει τα μάτια και γέρνει στο πάτωμα. Τα φώτα ανάβουν.

Δρ. Κράους : Δεσποινίς Έντελ τι πάθατε; Είστε καλά;

Ολεάννα: Ε, αυτοσχεδιάζω όπως μου είπατε μιας και δεν έχουμε καταγραμμένα στοιχεία για τη μητέρα.

Δρ. Κράους: Δεν είστε αγαπητή μου στην Επίδαυρο της Ελλάδος, ούτε είστε το κοριτσάκι με τα σπίρτα της δεκαετίας του 40. Και όπως διαπιστώσατε... (Εκνευρισμένος). Ούτε δασκάλα γεωγραφίας... Τον Αντρέα θέλουμε να ακούσουμε. Τον Αντρέα.

Ολεάννα: Ναι, ναι συγχωρείστε με, απλώς ήθελα να γίνω όσο πιο πιστευτή και αληθοφανής μπορούσα.

Δρ. Κράους (Εκνευρισμένος): Σας παρακαλώ... (Θυμάται ότι παρακολουθείτε. Κοιτάει τις κάμερες και χαμογελάει). Δεν είναι τίποτα, ένας μικρός έλεγχος συντονισμού. (Με ήπιο τόνο)... Σας παρακαλώ εστιάστε στον Αντρέα, Δεσποινίς Έντελ και συνεχίστε.

Παίρνει τη θέση της πάλι στην καρέκλα. Ο Ολαφ σηκώνεται πάλι και ανοίγει τα μάτια του.

Ολεάννα: Να πετάξω σαν πουλί πέρα στον πέρα κάμπο. Ω, η μοίρα μου με έφερε στα ξένα μέρη και είμαι ανήμπορη για να ... (Σαν να ξεχάστηκε πάλι και ξαφνικά το συνειδητοποιεί)... Εσύ Όλαφ πως πέρασες τη μέρα σου; Όλα καλά; Έκανες τα μαθήματά σου;

Όλαφ: Πουλί μαμά.

Ολεάννα: Τι πουλί;

Όλαφ: Πουλί.

Ολεάννα: Λαλεί πουλί παίρνει ψωμί και η μάνα το ζηλεύει; (Αρπάζει τη φραντζόλα). Πείνασες Αντρέα;

Όλαφ: Σβιν! (Παίζει πάλι).

Ολεάννα: Θες να σου διαβάσω μήπως ελληνικά ποιήματα; Μήπως τον μύθο του Δαίδαλου;

Ο Όλαφ την αγνοεί και παίζει με τα αυτοκινητάκια του.

Ολεάννα: Όλαφ έκανες τα μαθήματα σου; Τι τάξη πας; Ε, εννοώ...

Όλαφ: Στην αυλή του νηπιαγωγείου βρήκα...

Ολεάννα: Ναι, ναι στο νηπιαγωγείο, έκανες όλες τις ζωγραφιές σου;

Όλαφ: Βρήκα ένα πουλί. Νομίζω σπουργίτι. Ήταν πολύ μικρό και είχε πέσει από τη φωλιά του.

Ολεάννα: Ναι για πες μου μικρό μου. Για πες. (Κάθεται δίπλα του στο πάτωμα).

Όλαφ: Τρέχουμε όλα τα παιδιά... (Διστάζει σαν να θυμάται κάτι δυσάρεστο).

Ολεάννα: Συνέχισε γλυκέ μου. Μη σταματάς.

Όλαφ: Όλα τα παιδιά από πάνω του. Φαινότανε ζαλισμένο. Κοιτούσε μαμά γύρω του και ήταν φοβισμένο. Πάω το πιάνω μη πάθει κακό με τόσα παιδιά τριγύρω. Το βάζω στις χούφτες μου και το φέρνω κοντά στο στήθος μου. Μα όλα τα παιδιά μου φωνάζουν δώσ' το σ' εμένα, σ' εμένα. Εγώ όμως δεν το δίνω γιατί θέλω να το προφυλάξω. Τα παιδιά φωνάζουν όλο πιο δυνατά κάνοντας φασαρία και δεν φεύγουν ούτε όταν χτυπάει το κουδούνι. (Ταράζεται).

Ολεάννα (Τον αγκαλιάζει): Ηρέμησε καλέ μου.

Όλαφ (Τρεμάμενος): Έρχεται τότε ο διευθυντής και αρχίζει να φωνάζει, "όλοι στις τάξεις σας, όλοι αμέσως στις τάξεις σας". Πριν προλάβω να κουνηθώ με βλέπει και μου λέει, "τι έχεις εκεί μικρό κατεργάρη και έχεις προκαλέσει τέτοιον σαματά;". Βλέπει μαμά το σπουργίτι και μου το παίρνει από τη χούφτα. Το εξετάζει για λίγο και μετά με κοιτάζει. Δυστυχώς δεν έχει ελπίδες, μου λέει. Τότε του στρίβει το κεφάλι και του το κόβει. Μαμά... (Καταρρέει στην αγκαλιά της).

Ολεάννα: Μωρό μου.

Όλαφ: Γιατί του το 'κοψε μαμά; Γιατί;

Ολεάννα: Αντρέα μου μερικές φορές οι άνθρωποι κάνουνε πράγματα που δεν μπορούμε να καταλάβουμε.

Όλαφ: Το σκότωσε μαμά. Το σκότωσε.

Ολεάννα: Σώπα μικρέ μου, σώπα.

Όλαφ: Γιατί μαμά; Γιατί;

Ολεάννα: Μην ανησυχείς μικρέ μου, είμαι σίγουρη πως τώρα είναι στο παράδεισο μαζί με τη γιαγιά σου. Η γιαγιά σίγουρα θα του φτιάξει μια όμορφη φωλιά με κλαράκια. Θα φωλιάσει εκεί και θα δυναμώσει πάλι.

Όλαφ: Αλήθεια λες;

Ολεάννα: Ναι, και σε λίγο που θα έρθει το καλοκαίρι αυτό θα είναι γερό, ώστε να ανοίξει τα φτερά του να ξαναπετάξει.

Όλαφ: Θα το ξαναδώ δηλαδή;

Ολεάννα: Σίγουρα... Ίσως όχι σύντομα. Αλλά κάποια στιγμή, ναι, θα το δεις. Θα έρθει κοντά σου, μεγάλο πια και θα σου κελαηδήσει.

Όλαφ: Και θα το καταλάβω;

Ολεάννα: Ναι, αρκεί να παρατηρείς και να κοιτάς ψηλά στον ουρανό. Όταν το δεις, θα καταλάβεις πως είναι το δικό σου το σπουργίτι.

Όλαφ: Από τι;

Ολεάννα: Όταν σε χρειαζόταν αγάπη μου εσύ το προστάτευες και αυτή η αγάπη που του έδειξες είναι κάτι που δεν ξεχνιέται ποτέ, αλλά είναι κάτι ξεχωριστό που σας ενώνει. Έτσι αυτό αμέσως θα σε καταλάβει και εσύ αυτό.

Όλαφ: Αλήθεια μαμά;

Ολεάννα: Στο ορκίζομαι αγάπη μου. Στο ορκίζομαι. *(Τον φιλάει και κλαίει και αυτή μαζί του).*

Ο Όλαφ σβήνει στην αγκαλιά της. Τα φώτα σβήνουν. Μικρή παύση. Τα φώτα ανάβουν. Ο Δρ. Κράους χειροκροτεί.

Δρ. Κράους *(Την εκθειάζει στα γερμανικά):* Erstaunlich, schrecklich, ungläublich. *(Καταπληκτική, τρομερή, απίστευτη).*

Η Ολεάννα σηκώνεται και φεύγει θυμωμένη.

6.

Ο Δρ. Κράους είναι μπροστά στην οθόνη και μιλάει με τους καθηγητές που παρευρίσκονται στο πείραμα. Όλα τα φώτα είναι αναμμένα και κοντά στους ψυκτικούς θαλάμους βλέπουμε σε τρία κρεβάτια με ρόδες, τύπου εξέτασης ασθενών, τους τρεις υποψήφιους να κοιμούνται. Η Ολεάννα στέκεται πιο πίσω από τον Δρ. Κράους, κοιτώντας διακριτικά και αυτή την οθόνη τηλεδιάσκεψης.

Δρ. Κράους: Αγαπητοί μου κύριοι, αξιότιμοι επιστήμονες, φίλτατοι συνοδοιπόροι σε αυτό το μεγαλεπήβολο πείραμα, σας ευχαριστώ πολύ για την παρουσία σας σήμερα. Είμαι σίγουρος ότι όλα διεξήχθησαν περίφημα και πιστεύω πως η σημερινή ημέρα θα γραφτεί στην ιστορία αποτελώντας τον ακρογωνιαίο λίθο, ώστε η ανθρωπότητα να εξελιχθεί, να διαιωνιστεί και να αφήσει ανεξίτηλο το στίγμα της σε αυτό το αχανές σύμπαν. Σας ευχαριστώ για όλες τις ενδείξεις και τις επισημάνσεις σας και θα επικοινωνήσω λίαν συντόμως με όλους σας προσωπικώς. Σας εύχομαι καλό σας βράδυ και καλή σας ξεκούραση.

Τους αποχαιρετά χαμογελώντας και κουνώντας το κεφάλι σαν επίκληση ευχαριστιών.

Δρ. Κράους (Μιλάει στον καρπό του και τις απαντήσεις τις παίρνει χωρίς η Χέλγκα να ακούγεται): Έλα Χέλγκα, είσαι ακόμη εκεί; Κάτσε να σε βάλω σε τηλεπαθητική ακρόαση. Τους έκλεισα όλους. Τα πάντα κύλησαν ακριβώς όπως τα σχεδιάσαμε δεν νομίζεις; Ναι, όλοι έμειναν ευχαριστημένοι. Τώρα θα περάσω στο σχέδιο Μπι και αύριο θα σε ενημερώσω. Ναι, να πεις στον γενναιόδωρο σπόνσορά

μας ότι όλα βαίνουν όπως τα συμφωνήσαμε... Ναι, ναι μην ανησυχείς, να μου φιλήσεις την Άττικα, είναι ότι πιο υπάκουο έχω δει σε σκύλο ρομπότ και χωρίς να χρειάζεται βόλτα τρεις φορές την ημέρα.

Γελάει αποκρουστικά και κλείνει το τηλέφωνό του. Η Ολεάννα που τόση ώρα είναι από πίσω του βήχει εξεπίτηδες.

Δρ. Κράους : Α, εδώ ήσουν τόση ώρα.

Ολεάννα: Φαίνεται έχετε πολύ καλές σχέσεις με τη Δρ. Λύντον... Στενές.

Δρ. Κράους : Ναι ξέρεις εγώ με την Χελ... Τη Δρ. Λύντον, έχουμε συνεργαστεί ενδελεχώς για τη συγκεκριμένη μελέτη.

Ολεάννα: Α, μάλιστα... Μαζί και με τη μικρή Άττικα;

Δρ. Κράους : Ε, ναι μερικές φορές χρειαζόταν για οικονομία χρόνου να.. ε ξέρεις να δουλεύουμε... τέλος πάντων σπίτι της... Μα τι είναι αυτές οι ερωτήσεις Δεσποινίς Έντελ;

Ολεάννα: Ε, τίποτα, τίποτα... Με συγχωρείτε. Νομίζω ήρθε η ώρα να ξυπνήσω τους κυρίους και να ετοιμαστώ να φύγω. *(Γυρνάει πλάτη για να φύγει).*

Δρ. Κράους *(Την πιάνει από τον ώμο):* Μια στιγμή μικρή μου Ολεάννα. Αφού το ξέρεις πως δεν τελειώσαμε ακόμη.

Ολεάννα *(Μένει ακίνητη):* Ωστε όντως υπάρχει πλάνο Μπι;

Δρ. Κράους : Όλα τα καταλαβαίνεις. Ετοίμασε λοιπόν τους κύριους.

Ολεάννα: Πάλι; Είστε σίγουρος; Δεν έχουν ξεκουραστεί και φοβάμαι πως...

Δρ. Κράους : Ολεάννα θα τους συνδέσεις;

Ολεάννα: Όλα καλά δεν πήγαν; Δεν πρέπει πρώτα να εξετάσουμε όλα τα συλλεγόμενα στοιχεία και να επαναλάβουμε τη διαδικασία σε ένα επόμενο στάδιο, λαμβάνοντας υπόψη τα νέα δεδομένα, επιλέγοντας καινούριους υποψηφίους για μεγαλύτερη ασφάλεια και καλύτερη πρόληψη έχοντας...

Δρ. Κράους: Θα κάνετε ότι σας λέω Δεσποινίς Έντελ ή θα μακρηγορήσετε κι άλλο;

Ολεάννα: Με συγχωρείτε Δρ. Κράους, δεν το ήθελα... Ποιον κύριο θέλετε πρώτο;

Δρ. Κράους : Δεν καταλάβατε. Θα συνδέσετε και τους τρεις ταυτοχρόνως.

Ολεάννα: Μα αυτό δεν γίνεται... Είναι, είναι επικίνδυνο, μπορεί να τους βλάψει, να τους... Δεν ξέρουμε ακόμη αν...

Δρ. Κράους: Ολεάννα μου δεν μου έχεις εμπιστοσύνη; Νομίζεις το θέλω αυτό; Δεν θα ήθελα να πάω σπίτι μου κι εγώ, όπως όλοι οι άλλοι, ύστερα από μια τόσο κουραστική ημέρα; Είμαι αναγκασμένος να το κάνω. Είναι βασικό αίτημα του χορηγού μας και είμαστε υποχρεωμένοι να το πραγματοποιήσουμε.

Ολεάννα: Μα γιατί να τους εκθέσει σε τέτοιο κίνδυνο Δρ. Κράους;

Δρ. Κράους: Εσύ γιατί πιστεύεις ότι το κάνει;

Ολεάννα: Χμ... Δεν ξέρω... Νομίζω, λογικά, θέλει να διαπιστώσει αν ένας ψηφιοποιημένος εγκέφαλος μπορεί να ενσωματωθεί σε περισσότερους ανθρώπους. Ναι, αυτό πρέπει. Οπότε αν είναι δυνατόν να γίνει κάτι τέτοιο τότε καθιστά κάθε άνθρωπο ελεγχόμενο από μια κεντρική συσκευή, ας πούμε. Χμ, και γιατί τόση βιασύνη; Μμμ, αν με αυτόν τον τρόπο μπορεί να τους ελέγχει, τότε αυτό αποτελεί ένα πολύ δυνατό όπλο. Ναι, αυτό είναι, ένας παγκόσμιος στρατός στη διάθεσή σου. Για φανταστείτε, το πιο ισχυρότερο όπλο που δημιουργήθηκε ποτέ, να έχεις στις διαταγές σου, ολόκληρη την ανθρωπότητα και να μπορείς να την ελέγχεις μάλιστα από ένα μικρό τηλεκοντρόλ. Ανοσιούργημα, απάνθρωπο, τερατώδες.

Δρ. Κράους (Της κλείνει με τα δάχτυλα το στόμα): Σσσουτ. Ολεάννα μου εμείς είμαστε εδώ, έχοντας τον δικό μας σκοπό και όχι για να δίνουμε ερμηνείες. Καμιά φορά μπορεί να παρεκκλίνουμε από τον δρόμο μας, εκτελώντας κάποιες οδηγίες που είναι απαραίτητες, αλλά είναι πάντα προς όφελός μας και τι κάνει αυτός δεν μας αφορά.

Ολεάννα: Αυτό όμως είναι αντίθετο με τις αρχές μου και...

Δρ. Κράους. Το ξέρεις πόσο ανάγκη έχουμε τη στήριξή του. Δεν το ξέρεις; Για εμάς το κάνω. Μόνο έτσι θα έχουμε την ευκαιρία να προχωρήσουμε εγώ και εσύ μαζί...

Ολεάννα: Έχετε δίκιο, μα αν πάθουν κάτι δεν θα το αντέ...

Δρ. Κράους (Τη σφίγγει πάνω του και τη φιλάει): Ήθελα τόσο καιρό να το κάνω αυτό.

Ολεάννα: Ω, Δρ. Κράους...

Δρ. Κράους: Μην πεις τίποτα Ολεάννα.

Ολεάννα: Να ξέρατε πόσο χαρούμενη με κάνετε.

Δρ. Κράους : Αγαπημένη μου, πήγαινε τώρα να τους ετοιμάσεις, δεν έχουμε πολύ χρόνο, εμείς θα συναντηθούμε το βράδυ.

Ολεάννα: Αλήθεια; Ω Δρ...

Δρ. Κράους : Λέγε με, με το μικρό μου, Ολεάννα.

Ολεάννα: Ω, Γούλφανγκ... Ω, Γούλφανγκ.

Η Ολεάννα τρέχει προς τα πίσω, τοποθετεί στους κροτάφους των υποψηφίων τις λαστιχένιες ταινίες και μεταφέρει τα κρεβάτια πίσω στο δωμάτιο με το κρεβάτι. Ο καθηγητής πατάει στην οθόνη κάτι φωτεινές σημάνσεις. Σιγά, σιγά βλέπουμε τον εγκέφαλο του Αντρέα Νιούμιτς που είναι τοποθετημένος στο τραπεζάκι, να βγάζει ηλεκτρικές σπίθες. Αυτές σταδιακά γίνονται όλο και πιο μεγάλες. Σταδιακά τα φώτα χαμηλώνουν μένοντας μόνο το μικρό φωτάκι γύρω από τον καθηγητή. Η Ολεάννα παίρνει θέση, δίπλα στον καθηγητή.

Ολεάννα: Είναι έτοιμοι. Δεν θα έπρεπε να έχετε τη ροή μεταφοράς στο πιο χαμηλό;

Δρ. Κράους: Εκεί ήταν και πιο πριν.

Ολεάννα: Για αυτό υπήρξαν επιπλοκές;

Δρ. Κράους: Πρέπει να κάνουμε ότι μας ζητήθηκε.

Ολεάννα: Μα...

Ο Τζούλιαν ανασηκώνεται σιγά, σιγά από το φορείο. Κοιτάζει γύρω του ζαλισμένος.

Τζούλιαν: Κάθριν; Κάθριν που είσαι;

Ο Πήτερ σηκώνεται και αυτός.

Πήτερ (Με αλλαγμένη φωνή σαν γυναίκα, παίχτρια από τηλεοπτικό ριάλιτι): Με φώναξες τι με θες; Εδώ. Είμαι. Αισθάνομαι. Εσύ. Μακαρόνια. Μαζί. Σπίτι. Εγώ. Φαϊ. Αγαπώ.

Ο Όλαφ επίσης ξυπνάει.

Όλαφ (Ως εκφωνητής αγώνων): Διπλή τρίπλα από τον Σέβερντον, περνάει Αλμπίντι, περνάει Λούβεν, περνάει Λίμαν, αριστερό σουτ και γκολ. Είναι ένα απρόσμενο γκολ που σημειώθηκε στο τελευταίο δευτερόλεπτο του αγώνος, είναι απίστευτο φίλοι μου καλοί, ζούμε συγκλονιστικές στιγμές εδώ στο στάδιο του...

Ολεάννα: Μα τι λένε; Έχουμε παρεμβολές.

Δρ. Κράους: Ναι χρειάζεται να αυξήσουμε στο τέρμα τη ροή πληροφορίας, γιατί φαίνεται είναι δύσκολο να διοχετευθούν οι πληροφορίες και στους τρεις ταυτοχρόνως.

Ολεάννα: Μα φοβάμαι...

Δρ. Κράους: Μην ανησυχείς... (Πατάει ενδείξεις στην οθόνη).

Οι ηλεκτρικές κενώσεις γύρω από τον εγκέφαλο μεγαλώνουν. Τα φώτα τρεμοσβήνουν. Ξαφνικά ο Πήτερ ταρακουνιέται. Μιλάει με τη δική του φωνή.

Πήτερ: Σταμάτα είπα θα το κάνω.

Τζούλιαν: Όχι, δεν μπορώ μου είναι αδιανόητο.

Όλαφ: Μην σκέφτεσαι, μην σκέφτεσαι τίποτα. Δεν πρέπει τέτοιες στιγμές να σκέφτεσαι τίποτα.

Σταδιακά και οι τρεις αρχίζουν να κινούνται από το δωμάτιο ως την κουζίνα στο παρασκήνιο.

Ολεάννα: Μα τι λένε;

Δρ. Κράους: Φαίνεται ο Αντρέας συνομιλεί με τον εαυτό του.

Ολεάννα: Οι φωνές μέσα του...

Πήτερ: Ήρθε η ώρα; Τι θα γίνει μετά;

Όλαφ: Δεν σε βοηθάει να σκέφτεσαι. Δεν σε βοηθάει.

Πήτερ: Απλώς πράξε, πήγαινε με το ένστικτο με το θέλω, την επιθυμία.

Τζούλιαν: Δεν γύρισε ακόμη, δεν γύρισε, σταμάτα έχεις την ευκαιρία.

Πήτερ: Να το κάνω; Να σταματήσω;

Όλαφ: Κλείσε την καμπίνα μην γυρίσει.

Τζούλιαν: Σίγουρα δεν ξέρω.

Όλαφ: Μην διστάζεις τώρα πάτησέ το πριν μπει στο πιλοτήριο.

Πήτερ: Να τον κλειδώσω έξω όπως το σχεδίασα...

Όλαφ: Τώρα, τώρα.

Πήτερ: Δεν μπορεί να μπει.

Τζούλιαν: Τώρα είναι αργά να κάνω πίσω. Δεν γίνεται να μπει.

Όλαφ: Άσ' τον να ουρλιάζει.

Πήτερ: Γιατί ουρλιάζει; Σταμάτα να φωνάζεις με ενοχλείς.

Τζούλιαν: Μήπως να ανοίξω...

Όλαφ: Όχι. Τον στόχο σου εσύ.

Πήτερ: Ψηλά, ψηλά.

Τζούλιαν: Τον ουρανό. Τον ουρανό.

Ξαφνικά και οι τρεις αρχίζουν να βγάζουν μικρές κραυγές σαν να πονάνε.

Ολεάννα: Πρέπει να το σταματήσουμε.

Δρ. Κράους: Όχι, άσ' τους. Είναι η στιγμή που θα ρίξει ο Αντρέας το αεροπλάνο πάνω στις γαλλικές Άλπεις... Εδώ είναι η ουσία.

Πήτερ: Τον βλέπω, τον βλέπω

Ολεάννα: Όχι, όχι δεν είναι καλά δεν τους βλέπετε μπορεί να πεθάνουν. (Πάει να σβήσει τις ενδείξεις. Ο Δρ. Κράους την αρπάζει, με λαβή της στρίβει το χέρι και τη σπρώχνει στο πάτωμα).

Δρ. Κράους: Αγαπητή μου τολμάς να με αμφισβητείς;

Ολεάννα (Πεσμένη): Μα δεν τους βλέπετε; Θα πεθάνουν.

Οι τρεις: Ο ήλιος, ο ήλιος. (Κραυγές πόνου).

Τα φώτα τρεμοσβήνουν περισσότερο, περισσότερες ηλεκτρικές κενώσεις γύρω από τον εγκέφαλο του Αντρέα. Ο Όλαφ πέφτει κάτω και αρχίζει να συσπάται.

Ουλρίκε: Εύπνα, ξύπνα Όλαφ, οι σφυγμοί σου έχουν ανέβει. Όλαφ είσαι καλά;

Δρ. Κράους: Ποιος μιλάει;

Ολεάννα: Είναι η εικονική του γραμματέας. Την είχε κρύψει κάτω από το λοβό του αυτιού του. (Κλαίει). Την εντόπισα στο τέλος της επέμβασης.(Γελάει).

Ουλρίκε: Όλαφ ξύπνα, τι σου συμβαίνει; Οι χτύποι σου ξεπέρασαν τους εκατό βαθμούς.

Τζούλιαν: Το τιμόνι πιο ψηλά.

Πήτερ: Ο ουρανός είναι τον βλέπω.

Οι τρεις: Ο ουρανός, ο ουρανός.

Όλαφ (Πέφτει στα γόνατα): Πιο γρήγορα, πιο γρήγορα.

Τα φώτα αναβοσβήνουν, οι οθόνες στον κεντρικό πίνακα αναβοσβήνουν ακόμα πιο γρήγορα. Ο καθηγητής προσπαθεί να τα φτιάξει αλλά χάνει τον έλεγχο. Αρχίζουν να ακούγονται τραγούδια ανακατεμένα

και σταματάει στο «*Skyfall – Adele*», το οποίο σιγοντάρει τη σκηνή μέχρι το τέλος της. «*This is the end hold your breath and count to ten...*».

Τζούλιαν: Όλοι θα φτάσουμε. Όλοι.

Πήτερ: Σαν τα πρόβατα...

Όλαφ: ...Που ακολουθούν τον Ποιμένα.

Ουλρίκε: Προσπαθώ να σε επαναφέρω.

Ολεάννα: Δεν είναι ηθικό. (Τρέχει προς τον εγκέφαλο).

Ο Δρ. Κράους την προλαβαίνει και τη σφίγγει επάνω του. Πίσω κραυγές πόνου.

Δρ. Κράους: Γιατί αγαπητή μου, μου το κάνεις αυτό; Εγώ έκανα τόσα όνειρα για εμάς.

Ολεάννα: Για μας ή για εσένα και τη Χέλγκα;

Δρ. Κράους (Της σφίγγει τον λαιμό): Αφού έχεις πάντα τις απαντήσεις για όλες τις ερωτήσεις γιατί συνεχώς ρωτάς μικρή μου Ολεάννα; Γιατί συνεχώς ρωτάς; (Τη στραγγαλίζει και την αφήνει κάτω νεκρή).

Όλαφ: Τον ήλιο Ουλρίκε, τον ήλιο.

Ουλρίκε: Προσπαθώ να επαναφέρω τη συνείδηση σου σε κατάσταση ελέγχου αλλά η εισροή πληροφορίας είναι μεγάλη. Ξύπνα Όλαφ.

Όλαφ: Να ήσουν ζωντανή Ουλρίκε. Μακάρι να ήσουν ζωντανή.

Ουλρίκε: Εύπνα Όλαφ μ' ακούς; Εύπνα.

Τζούλιαν: Ο ουρανός, ο ουρανός...

Πήτερ: Στο μέτωπό μου.

Τζούλιαν: Ο ουρανός, ο ουρανός....

Όλαφ: Κατακούτελα.

Η μουσική δυναμώνει. Τα φώτα αναβοσβήνουν πιο γρήγορα, πιο έντονα και παντού βγαίνει ηλεκτρισμός. Ο εγκέφαλος από πάνω του έχει ένα σύννεφο ηλεκτρικών κενώσεων, μέχρι να ακουστεί το "Κατακούτελα". Υστερα κραυγές και από τους τρεις. Ο εγκέφαλος ανατινάζεται. Τα μυαλά πετάγονται παντού, στους τοίχους, στα μούτρα του καθηγητή, στη νεκρή Ολεάννα κλπ. Οι τρεις υποψήφιοι πέφτουν λιπόθυμοι κάτω. Ο Δρ. Κράους ξαπλώνει κάτω και κάνει εμετό. Σιωπή.

Ουλρίκε: Ένα, δύο επαναφορά. Έλα Όλαφ, συνέλθε. Ένα, δύο επαναφορά...

Η Ουλρίκε προσπαθεί για λίγη ώρα αλλά δεν γίνεται τίποτα. Παύση. Ο Όλαφ ξαφνικά τινάζεται, βήχει και αναπνέει βαθιά. Σιγά σιγά συνέρχεται. Σηκώνεται και προσπαθεί να συνέλθει.

Όλαφ: Τι έγινε;

Ουλρίκε: Προσπάθησε να σας σκοτώσει.

Όλαφ: Τι λες; (Βλέπει τους άλλους δύο).

Δρ. Κράους (Έχει συνέλθει καθαρίζεται και σηκώνεται): Απλώς έγινε ένα μικρό ατύχημα.

Ουλρίκε: Λέει ψέματα Όλαφ. Έχω καταγραμμένα τα πάντα.

Ο Όλαφ κοιτάζει την Ολεάννα.

Όλαφ: Είναι...

Ουλρίκε: Την έχω καταγράψει την ώρα που ξεψυχούσε. Πρέπει να τη στραγγάλισε.

Ο Όλαφ τον κοιτάζει. Ο Δρ. Κράους τρέχει προς τους ψυκτικούς θαλάμους να ανοίξει ένα συρτάρι. Ο Όλαφ τον προλαβαίνει και τον σταματάει.

Όλαφ: Και τώρα οι δυο μας.

Δρ. Κράους: Πρόκειται για παρεξήγηση.

Όλαφ: Τι προσπαθούσες να κάνεις εδώ κύριε Κράους; (Τον σπρώχνει με δύναμη πάνω στους ψυκτικούς θαλάμους. Εκείνος τραντάζεται και πέφτει κάτω).

7.

Στην αίθουσα υποδοχής μπαίνει ο Πήτερ από την πόρτα που νωρίτερα είχε βγει, τον ακολουθεί ο Τζούλιαν. Φοράνε πολιτικά ρούχα και όχι φόρμες πια.

Πήτερ: Χε, αυτό ήταν λοιπόν. Είδες δεν πάθαμε και τίποτα.

Τζούλιαν: Όχι είμαι ακόμη αρτιμελής. (Γελάει).

Πήτερ: Νομίζω όμως ότι κάτι συνέβη...

Τζούλια: Τι;

Πήτερ: Κάτι πήγε λάθος με την όλη διαδικασία.

Τζούλιαν: Δηλαδή;

Πήτερ: Δεν ονειρεύτηκα ποτέ τις μεξικανές... Αυτό είναι μέγα σφάλμα.

Τζούλιαν (Γελάει): Δεν πειράζει θα τις δείτε σύντομα από κοντά.

Πήτερ: Χμ... Η αλήθεια είναι πως δεν νιώθω να έχω την ίδια επιθυμία. Ξέρετε στο όνειρό μου είδα την πρόην. Χωρίσαμε γιατί ήθελε γάμο και η αλήθεια είναι πως αυτό εμένα με έπνιγε. Λέω το Σαββατοκύριακο να την πάρω ένα τηλέφωνο.

Τζούλιαν (Γελάει πιο δυνατά): Έχετε αντιληφθεί αγαπητέ τι ημέρα είναι σήμερα;

Πήτερ: Τι εννοείτε;

Τζούλιαν: Κοιμόμασταν τρεις ολόκληρες μέρες.

Πήτερ: Αποκλείεται... (Κοιτάζει το ρολόι στον καρπό του). Μα έχετε δίκιο.

Εκείνη τη στιγμή μπαίνει και ο Όλαφ. Κρατάει το σακάκι του και προσπαθεί να το φορέσει.

Όλαφ: Τέλειωσε και αυτό λοιπόν. Μια χαρά δεν πήγαν όλα φίλοι μου;

Πήτερ: Αντιληφθήκατε και εσείς ότι κοιμηθήκαμε τρεις ημέρες; Αυτό είναι απαράδεκτο.

Όλαφ: Μην ανησυχείτε μόλις με ενημέρωσε η δεσποινίς Έντελ ότι υπήρχε ένα... Κάποιο τεχνικό πρόβλημα και καθυστέρησε να αρχίσει η διαδικασία. Οπότε μείναμε σε κατάσταση συνειδητού ονειρέματος για δυο ημέρες μέχρι να λυθεί το πρόβλημα.

Τζούλιαν: Για αυτό έχω τέτοια διαβουλευμένη πείνα.

Πήτερ: Αυτό δεν θα περάσει έτσι.

Όλαφ: Δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι, ήταν ένας από τους όρους του συμβολαίου. Ξέρετε τα ψιλά γράμματα, αλλά το καλό είναι ότι θα ανταμειφθούμε αναλόγως για τις επιπλέον ημέρες.

Τζούλιαν: Αν διευθετηθεί με αυτό τον τρόπο το ζήτημα, δεν τίθεται κανένα θέμα. (Φταρνίζεται).

Πήτερ: Προσέξτε λίγο κύριε... (Βγάζει αμέσως ένα μαντίλι και σκουπίζετε παντού. Ο Τζούλιαν αντιθέτως καθαρίζει τα χέρια του επάνω του σαν να μην τον νοιάζει). Κυκλοφορούν και μικρόβια ξέρετε.

Μπαίνει η Ολεάννα. Στους κροτάφους της έχει μια ταινία κολλημένη.

Ολεάννα: Κύριοι σας ευχαριστώ πολύ για τη συμμετοχή σας. Σύντομα θα κατατεθούν στους ηλεκτρονικούς λογαριασμούς σας ότι συμφωνήθηκε, μαζί βεβαίως με τις επιπρόσθετες απολαβές σας για τις επιπλέον μέρες. Επίσης για τα δυο επόμενα εικοσιτετράωρα κοιτάξτε να μην κάνετε καθόλου έντονη άσκηση. Θα πρότεινα να μείνετε ξαπλωμένοι στο σπίτι βλέποντας ταινίες.

Τζούλιαν: Έχετε να προτείνετε καμιά καλή;

Ολεάννα (Σκέφτεται για λίγο): Χμ... Το Ντάμπο το ελεφαντάκι ίσως; (Γελάει).

Γελάνε όλοι.

Πήτερ: Δεσποινίς Έντελ δεν πάθαμε τίποτα, όλα καλά πήγαν καλά;

Ολεάννα: Μην ανησυχείτε κύριοι, καλύτερα δεν γίνεται.

Πήτερ: Τότε αγαπητοί μου εγώ σας χαιρετώ.

Τζούλιαν: Περίμενε είσαι με το αμάξι σου; Μπορείς να με πετάξεις πιο κάτω;

Πήτερ: Όχι θα πάω ηλεκτροκίνητα, βλέπεις κοστίζει το πέταγμα ...

Τζούλιαν: Εννοώ να με πάρεις μαζί σου.

Πήτερ: Α, ναι, ευχαρίστως...

Τζούλιαν: Ξέρεις σκεφτόμουν πως αν δεν πας εκείνο το ταξιδάκι στην Κούβα, τα εισιτήρια αυτά μπορεί να με ενδιαφέρουν. Εξάλλου

λίγη διασκέδαση με αιθέριες υπάρξεις, δεν έβλαψε ποτέ κανέναν.
(Γελάει).

Πήτερ (Γελάει): Ναι, πολύ ευχαρίστως. Που λες στο όνειρο η πρόωγη μου ήταν τόσο ερωτεύσιμη που μου ξύπνησαν αισθήματα...

Τζούλιαν: Που είχατε ξεχασμένα από καιρό ε; (Τον πιάνει αγκαζέ και φεύγουν).

Πήτερ: Ναι, ακριβώς... Ε, λίγο πιο κει αγαπητέ μην πιάσουμε και κοριούς.

Τζούλιαν: Έχεις δίκιο την οικειότητα θα την αφήσω για τις μεξικανές.

Γελάνε και φεύγουν. Η Ολεάννα γυρνάει και κοιτάει τον Όλαφ.

Ολεάννα: Όλα καλά με αυτούς ε;

Όλαφ (Σκεπτικός): Έτσι φαίνεται...

Ολεάννα: Όλαφ...

Όλαφ: Ναι...

Ολεάννα: Ω, Όλαφ, επιτέλους. (Πέφτει στην αγκαλιά του).

Όλαφ: Ουλρίκε μου... (Τη φιλάει). Επιτέλους είσαι αληθινή.

Ολεάννα: Η ιδέα σου ήταν.... Μάνα εξ ουρανού.

Όλαφ: Ναι, και εγώ εκπλήσσομαι με τον εαυτό μου μερικές φορές. Όμως ήταν προφανές. Όπως είπε ο Δρ. Κράους πια μπορούν να ψηφιοποιούν εγκέφαλους και να τους μεταμοσχεύουν, τότε

σκέφτηκα πως θα μπορούσαν να το κάνουν και με έναν εγκέφαλο ήδη... (Διστάζει).

Ολεάννα: Με ένα ήδη τσιπ τεχνητής νοημοσύνης. Πες το δεν με πειράζει.

Όλαφ: Για εμένα δεν έχει διαφορά.

Ολεάννα: Χαίρομαι, Όλαφ. Δε το ξέρω αυτό το συναίσθημα αλλά έτσι πρέπει να νιώθει κάποιος που χαίρεται. Θα το συγκρίνω με τα ήδη ταυτοποιημένα συναισθήματα και θα το προσθέσω στη βάση.

Όλαφ: Θα δεις, δεν θα έχει καμιά διαφορά με το ανθρώπινο είδος. Σιγά, σιγά θα ανακαλύψεις πράγματα που δεν είχες ιδέα, μέχρι που δεν θα έχει σημασία αν συλλήφθηκες μέσα σε μια μήτρα ανθρώπου ή σε ένα εργαστηριακό θάλαμο κυκλωμάτων.

Ολεάννα: Για να το λες μάλλον έτσι θα είναι.

Όλαφ: Μου φαίνεται παράξενο που δεν ακούω τη φωνή σου, άντε να την κάνουμε από δω.

Ολεάννα: Ναι, θα κλείσω τον μετατροπέα ήχου μόλις απομακρυνθ... (Διακοπή από καμπανάκι με φωνή άλλη να ακούγεται, ενώ η Ολεάννα, που είναι η Ουλρίκε, κουνάει το στόμα). «Αρχίστε τη νέα βδομάδα σας με δημητριακά Λίτφατ. Με ενσωματωμένες δέκα αντιοξειδωτικές τροφές σε μια μονάχα αμπούλα δημητριακών, τα δημητριακά Λίτφατ ενισχύουν άμεσα την άμυνα του οργανισμού σας, σας προστατεύουν από κάθε αυτοάνοσο νόσημα και ταυτοχρόνως σας ξεκουράζουν από το πλύσιμο των πιάτων.

Δημητριακά Λίτφατ για μια ζωή γεμάτη ενέργεια, ευεξία και ξενιασιά».

Όλαφ: Στο ορκίζομαι με την πρώτη ευκαιρία θα το πληρώσω.

Ουλρίκε: Το ελπίζω γιατί αυτό θα είναι ένα μεγάλο πρόβλημα στη σχέση μας.

Όλαφ: Τη σχέση μας! (Τη φιλάει. Κοιτάζει προς την πόρτα). Πήγαινε εσύ πρώτη, για να μην προκαλέσουμε μαζί.

Ουλρίκε: Με τον Δρ. Κράους τι έγινε;

Όλαφ: Μην ανησυχείς. Κάποια στιγμή θα τον βρουν... Ίσως λιγάκι πιο παγωμένο.

Ουλρίκε (Πάει προς την πόρτα. Γυρνάει): Σε ευχαριστώ.

Όλαφ: Έρχομαι.

Η Ουλρίκε φεύγει. Ο Όλαφ μένει μόνος του. Παίρνει μια βαθιά αναπνοή. Τα μάτια του σβήνουν και μένει σε μια μετέωρη θέση για λίγο. Ξανανοίγουν. Κοιτάζει γύρω του τον χώρο σαν να τον ανακαλύπτει για πρώτη φορά. Ψηλαφίζει το σώμα του. Κοιτάζει το ρολόι του. Πατάει κάποια κουμπιά στην τύχη, καθώς τα επεξεργάζεται. Ακούγεται μια φωνή από το ρολόι.

Φωνή: Ποιον αριθμό θέλετε να σας καλέσω;

Όλαφ: Ε... Α, ναι. Ένα πρακτορείο ταξιδιών.

Ακούγεται ήχος από κουμπιά.

Φωνή: Πρακτορείο Σέλντεφορ παρακαλώ;

Όλαφ: Θα ήθελα να κλείσω μια πτήση παρακαλώ.

Φωνή: Πόσα άτομα κύριε;

Όλαφ: Ένα.

Φωνή: Σε ποιο όνομα κύριε;

Όλαφ: Όλαφ Μπράουν.

Φωνή: Για ποιον προορισμό κύριε;

Όλαφ: Για Γαλλία.

Φωνή: Που ακριβώς στη Γαλλία, κύριε.

Όλαφ: Στις γαλλικές άλπεις.

Φωνή: Τι εννοείτε κύριε;

Ο Όλαφ με βλέμμα απλανές κοιτάει το κενό και χάνεται.

Φωνή: Κύριε είστε ακόμη στη γραμμή; Κύριε με ακούτε;

~~~~~